

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення державного регулювання продовольчої безпеки та розвитку тваринництва

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України "Про пестициди і агрохімікати" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 доповнити абзацами дев'ятнадцятим – двадцять першим такого змісту:

"одержання посвідчення про право роботи з пестицидами – процес, організований відповідно до законодавства про пестициди і агрохімікати, який включає навчання з питань безпечного поводження з пестицидами, тестування, отримання свідоцтва про проходження навчання з питань безпечного поводження з пестицидами та подання заяви на видачу посвідчення про право роботи з пестицидами;

посвідчення про право роботи з пестицидами – документ, який надає право особі провадити діяльність, пов'язану з транспортуванням, зберіганням, застосуванням пестицидів, а також з торгівлею пестицидами, відповідно до вимог законодавства про пестициди і агрохімікати;

свідоцтво про проходження навчання з питань безпечного поводження з пестицидами – документ, який підтверджує за результатами тестування отримання необхідних знань і навичок, набутих особою під час навчання з питань безпечного поводження з пестицидами, та є підставою для одержання посвідчення про право роботи з пестицидами";

2) частину другу статті 11 викласти в такій редакції:

"Особи, діяльність яких пов'язана з організацією робіт із зберігання та/або застосування пестицидів або з проведенням робіт із транспортування, зберігання, застосування, торгівлею пестицидами, повинні мати посвідчення про право роботи з пестицидами. Посвідчення про право роботи з пестицидами видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту рослин, після проходження навчання з питань безпечного поводження з пестицидами та отримання свідоцтва про проходження такого навчання. Строк дії посвідчення про право роботи з пестицидами та свідоцтва про проходження навчання з питань безпечного поводження з пестицидами становить два роки. Порядок одержання посвідчення про право роботи з пестицидами визначається Кабінетом Міністрів України".

2. У Законі України "Про захист рослин" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 50–51, ст. 310 із наступними змінами):

1) абзац сьомий частини першої статті 16 викласти в такій редакції:

"вимагати відсторонення від робіт осіб, діяльність яких пов'язана з транспортуванням, зберіганням, застосуванням, торгівлею пестицидами, які не мають посвідчення про право роботи з пестицидами, якщо обов'язок одержання ними такого посвідчення передбачено Законом України "Про пестициди і агрохімікати";

2) абзац четвертий частини другої статті 18 викласти в такій редакції:

"допускати до робіт із транспортування, зберігання, застосування, торгівлі засобами захисту рослин лише осіб, які мають посвідчення про право роботи з пестицидами, якщо обов'язок одержання ними такого посвідчення передбачено Законом України "Про пестициди і агрохімікати";

3) абзац дванадцятий частини другої статті 21 викласти в такій редакції:

"виконанні робіт із транспортування, зберігання, застосування, торгівлі засобами захисту рослин без посвідчення про право роботи з пестицидами, якщо обов'язок одержання ними такого посвідчення передбачено Законом України "Про пестициди і агрохімікати".

3. У Законі України "Про племінну справу у тваринництві" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 6–7, ст. 37 із наступними змінами):

1) у статті 1:

а) абзац одинадцятий замінити трьома новими абзацами такого змісту:

"племінна тварина – чистопородна тварина; або

тварина, одержана за затвердженою програмою породного вдосконалення, що зареєстрована в державних книгах племінних тварин, має племінну (генетичну) цінність і може використовуватися в селекційному процесі відповідно до програм селекції; або

гібридна племінна свиня, одержана способом навмисного схрещування племінних свиней різних порід, зареєстрованих у державних книгах племінних тварин або способом навмисного схрещування племінних свиней і свиней, одержаних внаслідок навмисного схрещування племінних свиней різних порід, відповідно до програм селекції".

У зв'язку з цим абзаци дванадцятий – двадцять третій вважати відповідно абзацами чотирнадцятим – двадцять п'ятим;

б) абзац п'ятнадцятий доповнити словами "що видається власникам племінних (генетичних) ресурсів і гібридних племінних свиней";

2) частину першу статті 7 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"використовувати племінні (генетичні) ресурси для одержання гібридних племінних свиней в один із способів, визначених статтею 1 цього Закону";

3) частину першу статті 10 доповнити абзацом восьмим такого змісту:

"гібридні племінні свині повинні бути ідентифіковані, зареєстровані у державних книгах племінних тварин, мати дані відповідно до вимог з племінного обліку, документів офіційного обліку продуктивності та офіційної оцінки за типом, походити від батьків, зареєстрованих у державних книгах племінних тварин";

4) частину першу статті 11 викласти в такій редакції:

"Об'єктом державної реєстрації є вітчизняні селекційні досягнення. За бажанням власника чистопородних племінних (генетичних) ресурсів або гібридних племінних свиней державній реєстрації підлягають імпортовані селекційні досягнення, ввезені на територію України для племінного використання, за умови їх відповідності вимогам, встановленим цим Законом. Державна реєстрація суб'єктів племінної справи у тваринництві, племінних, підконтрольних тварин і гібридних племінних свиней здійснюється шляхом внесення відповідних даних про тварин до державних книг племінних тварин, про суб'єктів племінної справи – до Державного реєстру суб'єктів племінної справи у тваринництві, про селекційні досягнення – до Державного реєстру селекційних досягнень у тваринництві. Державна реєстрація проводиться з метою формування інформаційних автоматизованих баз даних про племінні (генетичні) ресурси";

5) в абзаці сьомому частини другої статті 16 слова "і підконтрольних тварин" замінити словами "і підконтрольних тварин, гібридних племінних свиней".

4. Пункт 17².4 статті 17² Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 49, ст. 527; 2009 р., № 43, ст. 638; із змінами, внесеними Законом України від 5 листопада 2020 року № 985–ІХ) після слів "вартості племінних (генетичних) ресурсів" доповнити словами і цифрами "та до 80 відсотків

вартості ідентифікованих і зареєстрованих відповідно до законодавства кіз та овець з породністю матері та батька не менше 50 відсотків".

5. У статті 2 Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483 із наступними змінами):

1) у частині другій:

абзац перший доповнити словами "в галузі ветеринарної медицини та благополуччя тварин";

абзац другий доповнити словами і цифрами "а також на відносини щодо державної реєстрації кормових добавок, що регулюються Законом України "Про безпечність та гігієну кормів", на відносини щодо державної реєстрації потужностей з виробництва та/або обігу харчових продуктів, на які не вимагається отримання експлуатаційного дозволу, та об'єктів санітарних заходів, що регулюються Законом України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів", на відносини щодо затвердження тваринницьких потужностей для цілей експорту, імпорту та здійснення діяльності, що становить високий ризик, та державної реєстрації тваринницьких потужностей та операторів ринку, які не підлягають затвердженню, що регулюються Законом України "Про ветеринарну медицину" в редакції від 4 лютого 2021 року № 1206–ІХ, на відносини щодо державної реєстрації потужностей (об'єктів) з обігу побічних продуктів тваринного походження та продуктів їх оброблення, переробки, що регулюються Законом України "Про побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання людиною";

2) абзаци перший і третій частини третьої викласти в такій редакції:

"3. Видача, переоформлення, анулювання, поновлення експлуатаційних дозволів здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених законами України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів", "Про безпечність та гігієну кормів" та "Про побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання людиною";

"Видача, анулювання, переоформлення поновлення карантинних сертифікатів, фітосанітарних сертифікатів або фітосанітарних сертифікатів на реекспорт здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом України "Про карантин рослин", а видача, анулювання, поновлення дозволів на реекспорт товарів, що походять з інших країн, – з урахуванням особливостей, визначених Митним кодексом України".

6. У пункті 1² розділу ІХ "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про карантин рослин" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 19–20, ст. 167; із змінами, внесеними законами України від 12 травня 2022 року № 2246–ІХ та від 16 листопада 2022 року № 2775–ІХ):

1) в абзаці першому підпункту 1 слова "аудиторами із сертифікації (агрономами-інспекторами) та" замінити словами "та/або";

2) у підпункті 2:

абзац другий замінити двома новими абзацами такого змісту:

"Лабораторія уповноважується на проведення відбору зразків та фітосанітарної експертизи (аналізів) у разі наявності акредитації відповідно до стандартів ISO/IEC 17025, ДСТУ ISO 17025 на проведення робіт із відбору зразків та/або визначення фітосанітарного стану рослин і продукції рослинного походження у галузі застосування методів діагностики шкідливих організмів за одним або кількома видами аналізів (експертиз): ентомологія, мікологія, бактеріологія, фітогельмінтологія, вірусологія, гербологія.

Відбір зразків здійснюється фахівцями фітосанітарної лабораторії, включеної до Переліку фітосанітарних лабораторій, виключно у разі уповноваження такої лабораторії на проведення для цілей фітосанітарної експертизи (аналізів) та спільно з державним фітосанітарним інспектором, який забезпечує контроль за відбором зразків фахівцями такої лабораторії. Відсутність державного фітосанітарного інспектора під час відбору зразків фахівцями фітосанітарної лабораторії, включеної до Переліку фітосанітарних лабораторій, за умови подання повідомлення відповідно до законодавства, не є підставою для відмови у проведенні фітосанітарної експертизи (аналізів), а також видачі фітосанітарного сертифіката. При цьому факт відбору зразків фіксується засобами фото- та відеофіксації".

У зв'язку з цим абзаци третій – дев'ятнадцятий вважати відповідно абзацами четвертим – двадцятим;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

"Лабораторія, уповноважена відповідно до цього підпункту, включається до Переліку фітосанітарних лабораторій";

3) доповнити підпунктом 3 такого змісту:

"3) видача (переоформлення) фітосанітарного сертифіката, фітосанітарного сертифіката на реекспорт може здійснюватися державним фітосанітарним інспектором за межами митної території України, за умови наявності направлення державного фітосанітарного інспектора у службове відрядження за кордон, оформленого з цією метою відповідно до вимог законодавства.

Рішення про видачу (переоформлення, відмову у видачі) фітосанітарного сертифіката, фітосанітарного сертифіката на реекспорт приймається державним фітосанітарним інспектором за результатами проведених фітосанітарних процедур та відповідно до фітосанітарних вимог країни імпортера на підставі:

отриманого в електронній формі висновку фітосанітарної експертизи (аналізів), при об'єднанні партій вантажу – висновків фітосанітарної

експертизи (аналізів) чи фітосанітарних сертифікатів або фітосанітарних сертифікатів на реекспорт, виданих на кожну з партій вантажу, що об'єднуються;

копії документа, що підтверджує здійснення оплати за послугу з видачі (переоформлення) фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт.

Рішення про відмову у видачі (переоформленні) фітосанітарного сертифіката або фітосанітарного сертифіката на реекспорт приймається державним фітосанітарним інспектором з підстав, передбачених цим Законом.

Плата за послугу з видачі (переоформлення) фітосанітарного сертифіката, фітосанітарного сертифіката на реекспорт відповідно до цього підпункту становить 0,2 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому було подану відповідну заяву".

7. У Законі України "Про ветеринарну медицину" (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5–6, ст. 53 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

а) доповнити з урахуванням алфавітного порядку терміном такого змісту:

"благополуччя тварин – стан забезпечення фізіологічних та етологічних потреб сільськогосподарських тварин шляхом створення належних умов для їх утримання та транспортування, включаючи систематичний догляд, належне годування, поїння та гуманне поводження з тваринами, що виключає страх, біль і страждання, у тому числі під час умертвіння, та забезпечує свободу прояву сільськогосподарськими тваринами типової для них поведінки";

б) у визначенні терміна "ветеринарні документи" слова "дозвільного характеру" виключити;

в) термін "ветеринарні препарати" викласти в такій редакції:

"ветеринарні препарати – ветеринарні лікарські засоби, ветеринарні імунобіологічні засоби, антисептики, дезінфектанти, інсекто-акарициди, дератизанти, діагностичні засоби із заявленими властивостями лікування чи профілактики хвороб тварин або які можуть застосовуватися тваринам з метою відновлення, коригування чи зміни фізіологічних функцій, виявляючи фармакологічну, імунологічну чи метаболічну дію, або встановлення діагнозу чи евтаназії тварин";

г) термін "загальнодержавна програма контролю" викласти в такій редакції:

"загальнодержавна програма контролю – програма, що визначає обов'язки операторів потужностей, операторів ринку, операторів ринку кормів, операторів ринку харчових продуктів, державних органів

ветеринарної медицини та/або державних установ ветеринарної медицини щодо контролю зоонозів та їх збудників та/або інших забруднюючих речовин, шляхом здійснення передбачених такою програмою ветеринарно-санітарних заходів та/або інших заходів";

2) у статті 2:

а) назву та частину першу викласти в такій редакції:

"Стаття 2. Законодавство про ветеринарну медицину та благополуччя тварин

Законодавство про ветеринарну медицину складається з Конституції України, цього Закону (крім положень цього Закону, зазначених у частині другій цієї статті) та виданих відповідно до них нормативно-правових актів";

б) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

"Законодавство про благополуччя тварин складається з Конституції України, положень частини другої статті 3 і статей 80¹–80⁷ цього Закону та виданих відповідно до них нормативно-правових актів".

У зв'язку з цим частини другу – четверту вважати відповідно частинами третьою – п'ятою;

3) у статті 3:

а) назву викласти в такій редакції:

"Стаття 3. Основні завдання держави в галузі ветеринарної медицини та у сфері благополуччя тварин";

б) у частині першій:

абзац одинадцятий виключити;

в абзаці дванадцятому слова "забитих на полюванні" замінити словами "добутих на полюванні";

в) доповнити частиною другою такого змісту:

"Основними завданнями держави у сфері благополуччя тварин є:

забезпечення розроблення, затвердження і впровадження вимог до благополуччя тварин;

забезпечення функціонування системи підготовки персоналу потужностей і перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин;

забезпечення гуманного ставлення до тварин протягом усього їхнього життя та під час умертвіння, зокрема шляхом здійснення державного контролю з метою перевірки дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин;

забезпечення вжиття заходів для усунення виявлених порушень законодавства про благополуччя тварин;

забезпечення здійснення на регулярній основі аналізу стану дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин;

забезпечення складання і виконання планів дій щодо запобігання виникненню порушень законодавства про благополуччя тварин у майбутньому";

4) назву розділу II викласти в такій редакції:

"Розділ II
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ
ТА У СФЕРІ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ТВАРИН";

5) у статті 4:

а) назву викласти в такій редакції:

"Стаття 4. Система органів виконавчої влади в галузі ветеринарної медицини та у сфері благополуччя тварин";

б) у частині першій слова "Державне управління в галузі ветеринарної медицини здійснюють" замінити словами "До системи органів виконавчої влади в галузі ветеринарної медицини належать";

в) доповнити частиною другою такого змісту:

"До системи органів виконавчої влади у сфері благополуччя тварин належать Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин";

б) у статті 5:

а) назву викласти в такій редакції:

"Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України в галузі ветеринарної медицини та у сфері благополуччя тварин";

б) абзац третій частини першої виключити;

в) доповнити частиною другою такого змісту:

"До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері благополуччя тварин належить:

забезпечення здійснення державної політики у сфері благополуччя тварин;

спрямування, координація і здійснення контролю за діяльністю центральних органів виконавчої влади, зазначених у статті 4 цього Закону;

здійснення інших повноважень, визначених цим Законом";

7) статтю 6 після абзацу шостого доповнити п'ятьма новими абзацами такого змісту:

"затверджує вимоги до організації контролю за сальмонелою та іншими збудниками зоонозних хвороб;

затверджує загальнодержавні цілі щодо зменшення поширеності окремих збудників зоонозних хвороб та порядок підтвердження їх досягнення;

затверджує загальнодержавні програми контролю;

затверджує особливі методи контролю, що застосовуються в межах загальнодержавних програм контролю;

затверджує інші нормативно-правові акти в галузі ветеринарної медицини та ветеринарно-санітарні заходи в межах своїх повноважень".

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом дванадцятим;

8) доповнити статтями 6¹ і 6² такого змісту:

"Стаття 6¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, належить:

1) забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері благополуччя тварин;

2) визначення пріоритетних напрямів розвитку сфери благополуччя тварин;

3) уповноваження, призупинення та позбавлення уповноваження юридичної особи (повністю або частково) на здійснення підготовки персоналу потужностей і перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин;

4) визнання успішного проходження підготовки у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти таким, що є еквівалентним успішному проходженню підготовки персоналу потужностей і перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин;

5) інформування та надання роз'яснень щодо здійснення державної політики у сфері благополуччя тварин;

6) здійснення інших повноважень, визначених цим Законом.

Стаття 6². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, належить:

1) ведення Реєстру державних сертифікатів про наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин та здійснення функцій його адміністратора;

2) видача, відмова у видачі та анулювання державних сертифікатів про наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин (далі – державний сертифікат);

3) видача та відмова у видачі тимчасових допусків до виконання обов'язків з утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин та/або здійснення супутніх операцій (далі – тимчасовий допуск);

4) надання витягів з Реєстру державних сертифікатів;

5) організація та здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про благополуччя тварин;

6) вжиття заходів для усунення виявлених порушень законодавства про благополуччя тварин;

7) розгляд справ про порушення законодавства про благополуччя тварин;

8) складання щорічних звітів про стан дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, а також їх оприлюднення;

9) здійснення інших повноважень, визначених цим Законом";

9) у статті 7:

а) у частині першій слова "є урядовим органом державного управління, який діє у складі центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики і реалізує державну політику в галузі ветеринарної медицини" замінити словами "є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в галузі ветеринарної медицини";

б) частину шосту виключити;

в) пункти 15 і 16 частини восьмої викласти в такій редакції:

"15) розроблення загальнодержавних програм контролю та подання їх на затвердження центральному органу виконавчої влади з питань аграрної політики;

16) звітування про стан виконання загальнодержавних програм контролю відповідно до вимог до організації контролю за сальмонелою та іншими збудниками зоонозних хвороб";

г) частину дев'яту виключити;

10) частину восьму статті 32 викласти в такій редакції:

"8. Порядок видачі ветеринарних документів затверджується центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики";

11) частину другу статті 63 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Не підлягають державній реєстрації тест-системи та інші реагенти для діагностики захворювань тварин, застосування яких здійснюється *in vitro*";

12) розділ XI виключити;

13) доповнити розділом XI¹ такого змісту:

"Розділ XI¹ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ТВАРИН

Стаття 80¹. Вимоги до забезпечення благополуччя тварин

1. Персонал потужностей, до обов'язків якого належить утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин та/або здійснення супутніх операцій, для виконання зазначених обов'язків повинен володіти достатніми знаннями та навичками щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин.

2. Крім випадку, передбаченого статтею 80⁴ цього Закону, персонал, зазначений у частині першій цієї статті, який не може підтвердити наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, не може бути допущений оператором потужності до утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин, а також до здійснення супутніх операцій відповідно.

3. На вимогу державного ветеринарного інспектора персонал, зазначений у частині першій цієї статті, зобов'язаний на власний вибір пред'явити:

- 1) державний сертифікат; або
- 2) витяг з Реєстру державних сертифікатів; або
- 3) тимчасовий допуск.

4. Під час утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин, а також під час здійснення супутніх операцій персонал, зазначений у частині першій цієї статті, зобов'язаний:

1) не завдавати тваринам невинуватих болю, страждань, травм, стресу та/або виснаження;

2) вживати всіх необхідних заходів, передбачених законодавством про благополуччя тварин, зокрема, дотримуватися вимог, визначених у частині п'ятій цієї статті.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, затверджує:

1) вимоги до забезпечення благополуччя сільськогосподарських тварин під час їх утримання;

2) вимоги до забезпечення благополуччя сільськогосподарських тварин під час транспортування та здійснення супутніх операцій;

3) вимоги до забезпечення благополуччя робочих тварин, що належать до родини коневих (*Equidae*);

4) вимоги до забезпечення благополуччя під час умертвіння сільськогосподарських тварин.

Вимоги, зазначені у пунктах 1, 2 і 4 цієї частини, повинні визначати, зокрема, вид (групи видів) тварин, на які (яких) поширюється дія таких вимог.

Стаття 80². Підготовка персоналу потужностей і перевірка знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин

1. Підготовку персоналу потужностей і перевірку знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин здійснюють уповноважені особи.

2. Рішення про уповноваження, призупинення та про позбавлення уповноваження (повністю або частково) приймає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

3. Контроль за діяльністю уповноважених осіб у частині наданих їм відповідно до цієї статті повноважень здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

4. Порядок уповноваження на здійснення підготовки персоналу потужностей і перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, призупинення уповноваження, позбавлення уповноваження, строк уповноваження і критерії, яким повинні відповідати юридичні особи для їх уповноваження, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

5. Посадові особи уповноважених осіб повинні вживати заходів для недопущення виникнення реального або потенційного конфлікту інтересів під час перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин.

6. Уповноважені особи позбавляються уповноваження (повністю або частково) у разі:

1) якщо буде встановлено хоча б один із таких фактів:

а) невідповідність критеріям, що затверджені відповідно до частини четвертої цієї статті;

б) невиконання або неналежне виконання обов'язків, що випливають із наданого уповноваження;

в) допущення дій (бездіяльності), що вплинули, впливають або можуть вплинути на достовірність результатів перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, зокрема вчинення дій (бездіяльності), прийняття рішень чи участь у їх прийнятті в умовах реального або потенційного конфлікту інтересів, що стосуються перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин;

г) здійснення підготовки персоналу потужностей та/або перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин особами, які притягалися до відповідальності за порушення вимог законодавства про благополуччя тварин та/або законодавства про захист тварин від жорстокого поводження і з часу такого притягнення до відповідальності минуло менше трьох років;

2) припинення юридичної особи;

3) наявності судового рішення, що набрало законної сили, яке передбачає позбавлення уповноваження чи іншим чином унеможливує його подальшу дію.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті актуальний перелік уповноважених осіб із зазначенням щодо кожного з них такої інформації:

1) повне найменування;

2) ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

3) інформація для здійснення зв'язку;

4) місцезнаходження;

5) сфера уповноваження, зокрема:

а) вид або види поводження з тваринами (утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин та/або здійснення супутніх операцій відповідно), яких стосується уповноваження;

б) види (групи видів) тварин, яких стосується уповноваження;

в) у разі якщо сфера уповноваження стосується такого виду поводження з тваринами, як умертвіння сільськогосподарських тварин, то у переліку також зазначаються інформація про тип обладнання та, окремо, про конкретні операції, яких стосується таке уповноваження.

8. Уповноважені особи зобов'язані інформувати центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, про зміни, що відбулися у відомостях, зазначених у пунктах 1–4 частини сьомої цієї статті, не пізніше 10 робочих днів з дня, наступного за днем настання таких змін.

9. У разі зміни відомостей, зазначених у частині сьомій цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, повинен оновити такі відомості на своєму офіційному веб-сайті не пізніше трьох робочих днів з дня, коли зазначений орган дізнався про настання таких змін.

10. Перелік тем програм підготовки персоналу потужностей, зазначеного у частині першій статті 80¹ цього Закону, щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

11. Після проходження підготовки персоналу потужності щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин здійснюється перевірка знань та навичок у порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

Стаття 80³. Підтвердження наявності достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин

1. Наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин підтверджується такими документами:

- 1) державний сертифікат;
- 2) витяг з Реєстру державних сертифікатів.

2. Документи, зазначені у частині першій цієї статті, видає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

3. Для отримання державного сертифіката заявник подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, заяву, письмову декларацію та інші документи у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя

тварин. У письмовій декларації заявник має зазначити про те, що він не притягався до відповідальності за порушення вимог законодавства про благополуччя тварин та/або законодавства про захист тварин від жорстокого поводження протягом останніх трьох років, що передують даті подання заяви.

Порядок видачі державного сертифіката, а також форми заяви та письмової декларації, що подаються для його отримання, затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин. Зазначений порядок також повинен містити перелік документів, що додаються до заяви для отримання державного сертифіката.

4. У разі якщо для отримання державного сертифіката було подано неповний пакет документів, такі документи повертаються заявнику без розгляду не пізніше трьох робочих днів з дня, наступного за днем їх отримання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, зобов'язаний перевірити достовірність відомостей (документів), поданих заявником для отримання державного сертифіката, до прийняття рішення про його видачу.

6. Рішення про видачу державного сертифіката приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, не пізніше 10 робочих днів з дня, наступного за днем отримання зазначеним органом заяви для отримання державного сертифіката, письмової декларації та інших документів.

7. Державний сертифікат складається одночасно державною та англійською мовами.

8. За видачу державного сертифіката справляється плата в розмірі 0,03 мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, отримано заяву для отримання заявником відповідного державного сертифіката.

9. Плата за видачу державного сертифіката зараховується до державного бюджету.

10. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, відмовляє у видачі державного сертифіката у разі:

1) виявлення у документах, поданих для отримання державного сертифіката, відомостей, що є неповними та/або недостовірними;

2) виявлення факту притягнення заявника до відповідальності за порушення вимог законодавства про благополуччя тварин та/або законодавства про захист тварин від жорстокого поводження протягом

останніх трьох років, що передують даті подання заяви для отримання державного сертифіката;

3) виявлення у документах, поданих для отримання державного сертифіката, відомостей, що суперечать вимогам законодавства про благополуччя тварин, крім випадку, передбаченого пунктом 2 цієї частини;

4) наявності судового рішення, що набрало законної сили, яке забороняє вчинення дій щодо видачі державного сертифіката чи іншим чином унеможлиблює його видачу;

5) наявності судового рішення, що набрало законної сили, яким особу, якій видано державний сертифікат, визнано обмежено дієздатною або недієздатною;

6) смерті заявника;

7) якщо заявник вже має державний сертифікат, який не є анульованим, такого самого обсягу (за видом поводження з тваринами, видом (групами видів) тварин, типом обладнання, конкретними операціями);

8) несплати або сплати не в повному обсязі плати за видачу державного сертифіката.

11. Державний сертифікат діє безстроково.

12. Виданий державний сертифікат анулюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, у разі:

1) звернення особи, якій видано державний сертифікат, із заявою про анулювання відповідного державного сертифіката;

2) виявлення у документах, поданих для отримання державного сертифіката, відомостей, які є неповними та/або недостовірними та/або суперечать вимогам законодавства про благополуччя тварин, якщо такі відомості стали підставою для прийняття неправильного по суті рішення про видачу державного сертифіката;

3) притягнення особи, якій видано державний сертифікат, до відповідальності за порушення вимог законодавства про благополуччя тварин та/або законодавства про захист тварин від жорстокого поводження після видачі їй такого державного сертифіката;

4) наявності судового рішення, що набрало законної сили, яке передбачає анулювання державного сертифіката чи іншим чином унеможлиблює його подальшу дію;

5) наявності судового рішення, що набрало законної сили, яким особу, якій видано державний сертифікат, визнано обмежено дієздатною або недієздатною;

6) смерті особи, якій видано державний сертифікат, або наявності судового рішення, що набрало законної сили, яким таку особу визнано безвісно відсутньою або оголошено померлою;

7) виявлення помилок у відомостях, що містить виданий державний сертифікат, та/або виявлення факту помилкової видачі державного сертифіката.

13. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, зобов'язаний поінформувати особу, якої це стосується, про прийняття рішення про відмову у видачі їй державного сертифіката, про анулювання державного сертифіката та про повернення поданих документів без розгляду, направивши їй копію такого рішення не пізніше трьох робочих днів з дня, наступного за днем його прийняття.

14. Крім випадку, передбаченого пунктом 6 частини дванадцятої цієї статті, особа, державний сертифікат якої анульовано, зобов'язана повернути державний сертифікат центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, у місячний строк з дня, наступного за днем отримання нею копії рішення про анулювання державного сертифіката.

15. Рішення про відмову у видачі державного сертифіката, про повернення поданих документів без розгляду повинні містити:

1) посилання на конкретну норму (частину, пункт, статтю тощо) законодавства, що є підставою для прийняття такого рішення;

2) пояснення змісту порушення та/або невідповідності вимогам, що встановлені законодавством;

3) посилання на конкретну частину поданого заявником документа (відомості у поданому документі), що не відповідає вимогам законодавства, або зазначення документів, які не надано у поданому заявником пакеті документів.

16. Рішення про анулювання державного сертифіката повинно містити:

1) відомості, зазначені у пунктах 1 і 2 частини дванадцятої цієї статті;

2) інформацію про те, що особа, державний сертифікат якої анульовано, зобов'язана виконати вимогу, зазначену в частині чотирнадцятій цієї статті.

17. Перелік відомостей, які містить державний сертифікат, а також форму державного сертифіката затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

Стаття 80⁴. Тимчасовий допуск

1. Оператор потужності має право допустити персонал потужності до виконання обов'язків з утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин, а також до здійснення супутніх операцій на підставі тимчасового допуску.

2. Тимчасовий допуск видає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

3. Для отримання тимчасового допуску заявник подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, заяву, письмову декларацію та інші документи у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

У письмовій декларації зазначається, що заявник:

1) проходить підготовку щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин за напрямом, що відповідає зазначеному у заяві для отримання тимчасового допуску (за видом поводження з тваринами, видом (групами видів) тварин, типом обладнання, конкретними операціями);

2) під час дії тимчасового допуску працюватиме у присутності та під безпосереднім керівництвом (наглядом) конкретно визначеного іншого персоналу потужності, який має державний сертифікат за напрямом, що відповідає зазначеному у заяві для отримання тимчасового допуску (за видом поводження з тваринами, видом (групами видів) тварин, типом обладнання, конкретними операціями);

3) ніколи не отримував тимчасового допуску, що є ідентичним вказаному в заяві за видом поводження з тваринами, видом (групами видів) тварин, типом обладнання, конкретними операціями;

4) ніколи не проходив перевірку знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин за напрямом, що є ідентичним вказаному в заяві за видом поводження з тваринами, видом (групами видів) тварин, типом обладнання, конкретними операціями;

5) не притягався до відповідальності за порушення вимог законодавства про благополуччя тварин та/або законодавства про захист тварин від жорстокого поводження протягом останніх трьох років, що передують даті подання заяви для отримання тимчасового допуску.

4. Порядок видачі тимчасового допуску, форми заяви та письмової декларації, що подаються для його отримання, затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин. Зазначений порядок також повинен містити перелік документів, що додаються до заяви для отримання тимчасового допуску.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, відмовляє у видачі тимчасового допуску у разі:

1) виявлення у документах, поданих для отримання тимчасового допуску, відомостей, що є неповними та/або недостовірними;

2) виявлення факту невідповідності хоча б одній із вимог, зазначених у частині третій цієї статті;

3) виявлення у документах, поданих для отримання тимчасового допуску, відомостей, що суперечать вимогам законодавства про благополуччя тварин, крім випадку, передбаченого пунктом 2 цієї частини;

4) наявності судового рішення, що набрало законної сили, яке забороняє вчинення дій щодо видачі тимчасового допуску чи іншим чином унеможливорює його видачу;

5) смерті заявника;

6) несплати або сплати не в повному обсязі плати за видачу тимчасового допуску.

6. Строк дії тимчасового допуску визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, з урахуванням часу, необхідного заявнику для завершення підготовки та отримання державного сертифіката, але не більше трьох місяців.

7. Рішення про видачу тимчасового допуску приймається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, не пізніше трьох робочих днів з дня, наступного за днем отримання зазначеним органом заяви для отримання тимчасового допуску, письмової декларації та інших документів.

8. Тимчасовий допуск складається державною мовою.

9. У разі якщо для отримання тимчасового допуску було подано неповний пакет документів, такі документи повертаються заявнику без розгляду не пізніше трьох робочих днів з дня, наступного за днем їх отримання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

10. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, зобов'язаний перевірити достовірність відомостей (документів), поданих заявником для отримання тимчасового допуску, до прийняття рішення про його видачу.

11. За видачу тимчасового допуску справляється плата в розмірі 0,03 мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, отримано заяву для отримання заявником відповідного тимчасового допуску.

12. Плата за видачу тимчасового допуску зараховується до державного бюджету.

13. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, зобов'язаний поінформувати особу, якої це стосується, про прийняття рішення про відмову у видачі їй тимчасового допуску, про анулювання тимчасового допуску та про повернення поданих документів без розгляду, направивши їй копію такого рішення не пізніше трьох робочих днів з дня, наступного за днем його прийняття.

14. Рішення про відмову у видачі тимчасового допуску, про повернення поданих документів без розгляду повинні містити:

1) посилання на конкретну норму (частину, пункт, статтю тощо) законодавства, що є підставою для прийняття такого рішення;

2) пояснення змісту порушення та/або невідповідності вимогам, що встановлені законодавством;

3) посилання на конкретну частину поданого заявником документа (відомості у поданому документі), що не відповідає вимогам законодавства, або зазначення документів, які не надано у поданому заявником пакеті документів.

15. Перелік відомостей, які містить тимчасовий допуск, а також форму тимчасового допуску затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

Стаття 80⁵. Визнання документів про освіту, а також документів, що підтверджують наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, виданих у державах – членах Європейського Союзу

1. Успішне проходження підготовки у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти може бути визнано таким, що є еквівалентним успішному проходженню підготовки персоналу потужностей та перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, що вимагаються відповідно до цього Закону, за умови, що освітня програма підготовки за відповідною спеціальністю (спеціалізацією) у закладі освіти включала перелік тем, затверджених відповідно до частини десятої статті 80² цього Закону.

2. Рішення про визнання успішного проходження підготовки у закладах освіти, зазначених у частині першій цієї статті, таким, що є еквівалентним успішному проходженню підготовки персоналу потужностей та перевірки знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, приймає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті актуальний перелік закладів освіти, зазначених у частині першій цієї статті, із зазначенням щодо кожного з них такої інформації:

- 1) повне найменування;
- 2) ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;
- 3) інформація для здійснення зв'язку;
- 4) місцезнаходження;
- 5) перелік спеціальностей (спеціалізацій), зазначених у частині першій цієї статті;
- 6) сфера благополуччя тварин, якій спеціальність (спеціалізація), зазначена у пункті 5 цієї частини, є еквівалентною, зокрема:
 - а) вид (види) поводження з тваринами (утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин та/або здійснення супутніх операцій);
 - б) види (групи видів) тварин;
 - в) якщо сфера благополуччя тварин стосується умертвіння сільськогосподарських тварин, у переліку додатково зазначаються інформація про тип обладнання та, окремо, конкретні операції;
- 7) період підготовки, починаючи і закінчуючи яким підготовка визнається такою, що є еквівалентною.

4. Заклади освіти, щодо яких прийнято рішення, зазначене у частині другій цієї статті, зобов'язані інформувати центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, про зміни у відомостях, зазначених у пунктах 1–4 частини третьої цієї статті.

5. У разі зміни відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, повинен оновити такі відомості на своєму офіційному веб-сайті не пізніше трьох робочих днів з дня, коли зазначений орган дізнався про настання таких змін.

6. Видача державного сертифіката на підставі рішення про визнання успішного проходження підготовки у закладах освіти здійснюється в порядку, визначеному статтею 80³ цього Закону.

7. Документи про освіту, видані освітніми установами іноземних держав, можуть бути визнані еквівалентними успішному проходженню підготовки персоналу потужностей та перевірки знань та навичок щодо

дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, що вимагаються відповідно до цього Закону, за умови визнання таких документів про освіту:

1) у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки; або

2) відповідно до міжнародного договору України.

8. Видача державного сертифіката на підставах, зазначених у частині сьомій цієї статті, здійснюється в порядку, визначеному статтею 80³ цього Закону.

9. Документи, що підтверджують наявність достатніх знань та навичок у сфері дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, видані у державах – членах Європейського Союзу у встановленому порядку, визнаються і приймаються в Україні на умовах взаємності.

Стаття 80⁶. Перевірка дотримання законодавства про благополуччя тварин. Річний звіт про стан дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин

1. З метою перевірки дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, забезпечує здійснення державного контролю, а також вжиття заходів для усунення виявлених порушень та притягнення винних осіб до відповідальності, встановленої законом.

2. Державний контроль за дотриманням вимог законодавства про благополуччя тварин, а також вжиття заходів для усунення виявлених порушень здійснюються відповідно до Закону України "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин".

3. Під час здійснення державного контролю державний ветеринарний інспектор зобов'язаний перевіряти у персоналу, зазначеного у частині першій статті 80¹ цього Закону, наявність та чинність державних сертифікатів і тимчасових допусків.

4. У разі виявлення факту порушення вимог, встановлених частинами першою – четвертою статті 80¹ цього Закону, державний ветеринарний інспектор зобов'язаний вжити вичерпних заходів для припинення правопорушення, фіксації (оформлення) правопорушення та притягнення осіб, винних у допущенні правопорушення, до відповідальності, встановленої законом.

5. У разі виявлення анульованого сертифіката, який не було повернуто відповідно до частини чотирнадцятої статті 80³ цього Закону, державний ветеринарний інспектор зобов'язаний вилучити його та повернути до

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

6. За результатами державного контролю центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, щороку, до 1 квітня року, наступного за звітним, складає щорічний звіт про стан дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин та оприлюднює його на своєму офіційному веб-сайті.

7. Щорічний звіт про стан дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин повинен містити:

1) інформацію про виявлені порушення та аналіз найбільш істотних із них;

2) план дій щодо усунення та запобігання виникненню зазначених у звіті порушень у майбутньому.

8. Форма щорічного звіту про стан дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, щороку, до 1 квітня року, наступного за звітним, направляє щорічний звіт про стан дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин:

1) міністру, через якого спрямовується та координується діяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин;

2) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

Стаття 80⁷. Реєстр державних сертифікатів про наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин

1. З метою забезпечення дотримання вимог цього Закону стосовно документів, що підтверджують наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин, одноразового збору і багаторазового використання актуальної та достовірної інформації щодо зазначених документів, а також з метою забезпечення здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства про благополуччя тварин створюється та функціонує Реєстр державних сертифікатів.

2. Реєстр державних сертифікатів створюється в порядку та у спосіб, що встановлені Законом України "Про публічні електронні реєстри".

3. Реєстр державних сертифікатів є публічним електронним реєстром. Створений Реєстр державних сертифікатів підлягає реєстрації у реєстрі публічних електронних реєстрів.

4. Держателем і адміністратором Реєстру державних сертифікатів є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин.

5. Реєстр державних сертифікатів, будь-які його складові та його програмне забезпечення є об'єктами права державної власності в особі держателя Реєстру державних сертифікатів.

6. Програмно-апаратні засоби Реєстру державних сертифікатів повинні забезпечувати безперервну електронну (технічну та інформаційну) взаємодію з іншими публічними реєстрами, яка здійснюється через систему електронної взаємодії електронних ресурсів, передбачену Законом України "Про публічні електронні реєстри".

7. До Реєстру державних сертифікатів включаються відомості про:

- 1) державні сертифікати;
- 2) тимчасові допуски.

8. Записи про видачу або анулювання державного сертифіката вносяться до Реєстру державних сертифікатів центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, не пізніше наступного робочого дня з дня прийняття рішення про його видачу (анулювання). Державний сертифікат вважається виданим або анульованим з моменту внесення відповідного запису до Реєстру державних сертифікатів.

9. Запис про видачу тимчасового допуску вноситься до Реєстру державних сертифікатів центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, не пізніше наступного робочого дня за днем прийняття рішення про його видачу. Тимчасовий допуск вважається виданим з моменту внесення відповідного запису до Реєстру державних сертифікатів.

10. Мовою ведення Реєстру державних сертифікатів є державна мова. У частині відомостей, які містить державний сертифікат, мовою ведення Реєстру державних сертифікатів, крім державної мови, є англійська мова.

11. Порядок ведення Реєстру державних сертифікатів затверджує Кабінет Міністрів України.

12. На відносини, пов'язані із створенням, веденням, взаємодією, адмініструванням, перетворенням, модифікацією та припиненням Реєстру державних сертифікатів, з використанням реєстрової інформації, що містить Реєстр державних сертифікатів, поширюється дія Закону України "Про публічні електронні реєстри";

14) розділ XVII "Прикінцеві положення" доповнити пунктом 3² такого змісту:

"3². Установити, що тимчасово, до 1 січня 2027 року, досвід з утримання, умертвіння, транспортування сільськогосподарських тварин, а також здійснення супутніх операцій, набутий до зазначеної у цьому пункті дати, тривалістю не менш як один рік, визнається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин, еквівалентним проходженню відповідної підготовки щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин. Визнання досвіду, зазначеного в цьому пункті, здійснюється шляхом видачі державного сертифіката відповідно до статті 80³ цього Закону".

8. Пункт 2 частини третьої статті 2 Закону України "Про загальну безпечність нехарчової продукції" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 22, ст. 145) викласти в такій редакції:

"2) харчові продукти".

9. У Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами):

- 1) пункти 1–3, 54, 134, 135 виключити;
- 2) доповнити пунктами 163–165 такого змісту:

"163.	<p>Експлуатаційний дозвіл на потужність (об'єкт), що призначена для:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) переробки побічних продуктів тваринного походження шляхом стерилізації під тиском або іншими рівноцінними методами; 2) видалення побічних продуктів тваринного походження та продуктів їх оброблення, переробки шляхом спалення; 3) видалення та утилізації побічних продуктів тваринного походження та продуктів їх оброблення, переробки шляхом спільного спалення; 4) використання побічних продуктів тваринного походження та продуктів їх оброблення, переробки як палива для згоряння; 5) виробництва кормів для домашніх тварин; 	Закон України "Про побічні продукти тваринного походження, не призначені для споживання людиною"
-------	---	--

	<p>б) виробництва органічних добрив та покращувачів ґрунту;</p> <p>7) компостування та перетворення на біогаз побічних продуктів тваринного походження та продуктів їх оброблення, переробки;</p> <p>8) операцій, що проводяться безпосередньо після збирання побічних продуктів тваринного походження: сортування, розрізання, охолодження, замороження, соління, зняття шкіри та шкури, видалення ризикового матеріалу;</p> <p>9) зберігання побічних продуктів тваринного походження;</p> <p>10) зберігання продуктів оброблення, переробки побічних продуктів тваринного походження, призначених для:</p> <p>видалення шляхом захоронення, спалення, спільного спалення;</p> <p>утилізації шляхом спільного спалення;</p> <p>використання як палива для згоряння;</p> <p>використання як корму;</p> <p>використання як органічних добрив та покращувачів ґрунту, крім зберігання у місці безпосереднього використання (внесення у ґрунт)</p>	
164.	Експлуатаційний дозвіл на потужності з виробництва та/або обігу лікувальних кормів, проміжних продуктів для виробництва лікувальних кормів	Закон України "Про ветеринарну медицину"
165.	Дозвіл на проведення заходів із залученням тварин	Закон України "Про захист тварин від жорстокого поводження".

10. Частину другу статті 2 Закону України "Про адміністративні послуги" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 32, ст. 409 із наступними змінами) доповнити пунктом 19 такого змісту:

"19) видачі міжнародних сертифікатів, міжнародних ветеринарних сертифікатів та інших ветеринарних документів, передбачених законами України "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин" та "Про ветеринарну медицину".

11. У Законі України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 41–42, ст. 2024 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

а) пункт 5 виключити;

б) доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

"8¹) верифікація – перевірка дотримання встановлених вимог шляхом обстеження та надання об'єктивних доказів";

в) пункт 14 викласти в такій редакції:

"14) вода питна – вода, яка відповідає вимогам, встановленим законодавством України до води, призначеної для споживання людиною. Вода питна є харчовим продуктом";

г) доповнити пунктом 16¹ такого змісту:

"16¹) державний реєстр об'єктів санітарних заходів (далі – державний реєстр об'єктів) – інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, збереження, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації, крім інформації з обмеженим доступом, про об'єкти санітарних заходів, обіг яких дозволено в Україні";

г) пункт 20 викласти в такій редакції:

"20) дієтична добавка – харчовий продукт, який:

є концентрованим джерелом поживних речовин (у тому числі білків, жирів, вуглеводів, вітамінів, мінеральних речовин) або інших речовин з поживним або фізіологічним ефектом;

виготовляється у формі капсул, пастилок, пігулок та саше, ампул з рідинами, пляшок для крапельного дозування чи в інших формах рідин та/або порошків;

призначений для споживання в невеликих визначених кількостях;

споживається як доповнення до звичайного харчового раціону окремо або в комбінації з іншими харчовими продуктами";

д) пункт 21 виключити;

е) доповнити пунктами 27¹, 27² і 34¹ такого змісту:

"27¹) заявник – оператор ринку харчових продуктів, об'єднання операторів ринку, уповноважена особа (юридична особа або фізична особа – підприємець), що представляє інтереси одного чи декількох операторів ринку харчових продуктів, який подав документи для державної реєстрації об'єкта або внесення змін до відомостей про державну реєстрацію об'єкта, або скасування державної реєстрації відповідно до вимог цього Закону;

27²) історія безпечного харчового споживання – підтверджена інформація про безпечність харчового продукту, що ґрунтується на зведених даних та досвіді постійного використання харчового продукту протягом не менше ніж 25 років у звичайному раціоні значної кількості населення країни. Така інформація може включати, зокрема, наукові результати, результати статистичних спостережень, відомості з відповідних реєстрів”;

”34¹) лот – будь-яка частина однієї або декількох партій одного і того самого харчового продукту, виготовлена, вироблена або упакована фактично за однакових умов”;

є) у пункті 35 слова ”залишки допоміжного матеріалу для переробки” виключити;

ж) пункти 37 і 39 викласти в такій редакції:

”37) мала потужність з виробництва харчових продуктів тваринного походження – потужність, що виробляє харчові продукти тваринного походження або композитні продукти у кількості не більше 1000 кілограмів або 1000 літрів на тиждень у середньому протягом року”;

”39) методичні настанови – настанови щодо виконання загальних гігієнічних вимог та інших вимог, визначених законодавством про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів, розроблені об’єднанням операторів ринку та погоджені відповідним органом державної влади”;

з) в абзаці першому пункту 48 слово ”мікробних” замінити словом ”біологічних”;

и) пункти 49 і 50 викласти в такій редакції:

”49) новітній харчовий продукт – харчовий продукт, що не перебував в обігу в Україні станом на встановлену дату і характеризується хоча б однією з таких ознак:

має нову або навмисно модифіковану молекулярну структуру, яка не застосовується в харчових продуктах до встановленої дати;

складається або виділений чи вироблений з мікроорганізмів, грибів або водоростей;

складається або виділений чи вироблений з матеріалу мінерального походження;

складається або виділений чи вироблений з рослин або їхніх частин, крім випадків, якщо харчовий продукт має історію безпечного харчового споживання в Україні та складається або виділений чи вироблений з рослини або сорту рослин того самого виду, які отримані шляхом застосування:

традиційних методів вирощування рослин, що використовувалися для виробництва харчових продуктів на території України до встановленої дати; або

нетрадиційних методів вирощування рослин, що не використовувалися для виробництва харчових продуктів на території України до встановленої дати і які не можуть призвести до значних змін у складі або структурі харчового продукту, вплинути на його поживну цінність, метаболізм або рівень вмісту небажаних речовин;

складається або виділений чи вироблений з тварин або їхніх частин, крім харчових продуктів, виділених чи вироблених з тварин, розведених традиційними методами, які використовувалися для виробництва харчових продуктів на території України до встановленої дати та мають історію безпечного харчового споживання в Україні;

складається або виділений чи вироблений з культури клітин або культури тканин, отриманих із тварин, рослин, мікроорганізмів, грибів або водоростей;

вироблений шляхом застосування виробничого процесу, який не використовувався на території України до встановленої дати і який може призвести до значних змін у складі або структурі харчового продукту, вплинути на його поживну цінність, метаболізм або рівень включення небажаних речовин. Виробничий процес, який не використовувався на території України до встановленої дати, може включати, зокрема, нові види термічної обробки, нетеплові методи збереження, процеси охолодження та заморозки продуктів, процеси дегідратації, процеси ферментації, нові технології пакування, використання ультрафіолетового, мікрохвильового та інших видів випромінювання, а також застосування нанотехнологій для будь-яких типів поводження з харчовими продуктами;

складається зі створених наноматеріалів;

є вітаміном, мінералом або іншою речовиною, при виробництві якої застосовано виробничий процес, що не використовувався на території України до встановленої дати, та/або яка містить або складається із створених наноматеріалів;

використовувався на території України до встановленої дати виключно у дієтичних добавках, якщо такий харчовий продукт призначений для використання в інших харчових продуктах.

Для цілей цього пункту термін "встановлена дата" означає день набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення державного регулювання продовольчої безпеки та розвитку тваринництва";

50) об'єкти санітарних заходів – харчові продукти, матеріали і предмети, призначені для контакту з харчовими продуктами, та маркування, якщо воно стосується безпечності харчових продуктів";

і) пункт 54 викласти в такій редакції:

"54) окремі показники якості харчових продуктів – показники та/або властивості харчових продуктів, що застосовуються для виконання одного або кількох завдань:

ідентифікація харчових продуктів;

встановлення вимог до продуктів дитячого харчування, харчових продуктів для спеціальних медичних цілей, а також до харчових продуктів для контролю ваги;

інформування споживачів про властивості харчових продуктів, зокрема шляхом їх маркування";

ї) у пункті 55 слова "(крім матеріалів, що контактують з харчовими продуктами)" виключити;

й) у пункті 58 слова "формує та забезпечує реалізацію державної політики" замінити словами "забезпечує формування та реалізує державну";

к) доповнити пунктом 75¹ такого змісту:

"75¹) ремісничий харчовий продукт – харчовий продукт тваринного походження, що має основний інгредієнт, для якого Україна є країною походження, виробляється тільки на одній потужності за власною унікальною рецептурою та/або технологією оператора ринку в обсязі не більше 1000 кілограмів або 1000 літрів на тиждень у середньому протягом року";

л) абзац другий пункту 80 після слів "захисту життя або здоров'я тварин чи" доповнити словом "захисту";

м) пункт 84 виключити;

н) доповнити пунктами 85¹–85⁴, 86¹, 87¹ і 90¹ такого змісту:

"85¹) твердження – позначка будь-якого типу та форми, включаючи малюнок, графічне зображення або символ, що згідно із законодавством не належить до обов'язкової інформації про харчові продукти, яка стверджує або вказує на те, що харчовий продукт має певні властивості;

85²) твердження про зниження ризику захворювання – твердження про користь для здоров'я, яке стверджує або вказує на те, що споживання певної категорії харчових продуктів, харчового продукту або складової харчового продукту значно знижує ризик розвитку певної хвороби;

85³) твердження про користь для здоров'я – твердження, яке стверджує або вказує на те, що існує зв'язок між певною категорією харчових продуктів, харчовим продуктом або однією з його складових та станом здоров'я споживача;

85⁴) твердження про поживну цінність – твердження, яке стверджує або вказує на те, що харчовий продукт має певні поживні властивості через його:

енергетичну цінність (калорійність), яку він має у зменшеній або збільшеній кількості чи не має взагалі;

поживні речовини або інші речовини, які він містить у зменшеній або збільшеній кількості чи не містить взагалі";

"86¹) традиційний харчовий продукт з іншої країни – новітній харчовий продукт, крім харчових продуктів, зазначених у абзацах другому, четвертому, десятому – тринадцятому пункту 49 частини першої цієї статті, який є продуктом первинного виробництва та має історію безпечного харчового споживання у країні походження";

"87¹) уповноважена особа – державне підприємство (установа або організація), якому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, надано повноваження з проведення наукової оцінки безпечності об'єкта (оцінки ризику) з метою його державної реєстрації";

"90¹) харчові ароматизатори – харчові продукти (крім тих, що мають виключно солодкий, кислий чи солоний смак), які не вживаються окремо та додаються до інших харчових продуктів з метою надання їм аромату та/або смаку чи модифікації аромату та/або смаку і можуть містити харчові продукти та/або ароматизатори, та/або харчові добавки. До ароматизаторів належать ароматичні речовини, ароматичні препарати, термічно оброблені ароматизатори, ароматизатори коптильні, попередники аромату, а також інші ароматизатори та їх суміші, що не підпадають під зазначені категорії";

о) пункт 91 викласти в такій редакції:

"91) харчова добавка – харчовий продукт, що має або не має поживної цінності, який зазвичай не вживається як окремий харчовий продукт та не є основним інгредієнтом харчового продукту і додається до харчового продукту з технологічною метою у процесі виробництва, пакування, транспортування або зберігання і в результаті стає невід'ємною частиною цього продукту (крім забруднюючих речовин, пестицидів або речовин, доданих до харчового продукту для поліпшення його поживних властивостей)";

п) доповнити пунктом 91¹ такого змісту:

"91¹) харчовий ензим – харчовий продукт, отриманий з рослин, тварин, мікроорганізмів або продуктів з них, включаючи продукти, отримані у процесі ферментації з використанням мікроорганізмів, який має у складі один або кілька ензимів, здатних каталізувати характерні біохімічні реакції, та додається до харчового продукту для вирішення технологічних завдань на етапах обробки, виробництва, переробки, приготування, пакування, транспортування або зберігання харчових продуктів";

р) пункт 92 викласти в такій редакції:

"92) харчовий продукт – речовина або продукт, призначені для споживання людьми або щодо яких обґрунтовано очікується, що вони будуть

спожиті людиною. Харчовий продукт може бути переробленим, частково переробленим або непереробленим.

До харчових продуктів належать напої (у тому числі вода питна), жувальні гумки та будь-які інші речовини, що навмисно додані до харчового продукту під час виробництва, переробки або обробки. До харчових продуктів також належить вода питна, якщо вона перетнула (залишила) місце, яке є пунктом відповідності якості питної води у значенні, наведеному у статті 1 Закону України "Про питну воду та питне водопостачання".

Термін "харчовий продукт" не включає:

корми;

живих тварин, якщо вони не призначені для введення в обіг з метою споживання людиною;

рослини до збирання врожаю;

лікарські засоби у значенні, наведеному в Законі України "Про лікарські засоби";

косметичну продукцію у значенні, наведеному в Технічному регламенті на косметичну продукцію, затвердженому Кабінетом Міністрів України;

тютюн у значенні, наведеному в Законі України "Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення", та тютюнові вироби у значенні, наведеному в Законі України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального";

наркотичні засоби у значенні, наведеному в Єдиній конвенції про наркотичні засоби 1961 року (з поправками, внесеними до неї згідно з Протоколом 1972 року), та психотропні речовини у значенні, наведеному в Конвенції про психотропні речовини 1971 року;

залишки та забруднюючі речовини;

медичні вироби у значенні, наведеному в Технічному регламенті щодо медичних виробів, затвердженому Кабінетом Міністрів України";

с) пункт 96 виключити;

т) доповнити пунктом 97 такого змісту:

"97) швидкозаморожений харчовий продукт – харчовий продукт, який було піддано процесу швидкого заморожування, під час якого температура харчового продукту якнайшвидше проходить область максимального кристалоутворення для відповідного харчового продукту та після термічної стабілізації (вирівнювання температури харчового продукту) становить не вище -18 °С і постійно підтримується по всьому харчовому продукту";

2) у статті 2:

а) частину першу після слів "Про матеріали і предмети, призначені для контакту з харчовими продуктами" доповнити словами "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції";

б) частину третю виключити;

3) абзац п'ятий частини другої статті 4 викласти в такій редакції:

"видачі, тимчасового припинення дії, анулювання, переоформлення та поновлення дії експлуатаційного дозволу";

4) доповнити статтею 5¹ такого змісту:

"Стаття 5¹. Повноваження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України:

1) спрямовує, координує та контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів;

2) забезпечує здійснення державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів;

3) здійснює інші повноваження, визначені цим Законом.

2. Кабінет Міністрів України затверджує:

1) порядок видачі, відмови у видачі, анулювання, тимчасового припинення дії, переоформлення, поновлення дії експлуатаційного дозволу;

2) форму експлуатаційного дозволу;

3) порядок державної реєстрації об'єктів санітарних заходів, а також вимоги до форми та змісту документів;

4) порядок уповноваження та критерії, яким повинна відповідати особа, уповноважена на проведення наукової оцінки безпечності об'єкта (оцінки ризику)";

5) статті 6 і 7 викласти в такій редакції:

"Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я:

1) встановлює належний рівень захисту здоров'я людей;

2) здійснює державну реєстрацію новітніх харчових продуктів, харчових добавок, харчових ароматизаторів, харчових ензимів, тверджень про користь для здоров'я;

3) веде державний реєстр новітніх харчових продуктів, державний реєстр харчових добавок, харчових ароматизаторів та харчових ензимів, державний реєстр тверджень про користь для здоров'я;

4) забезпечує відкритий та безоплатний доступ до державних реєстрів новітніх харчових продуктів, харчових добавок, харчових ароматизаторів, харчових ензимів, тверджень про користь для здоров'я на своєму офіційному веб-сайті.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, затверджує:

1) вимоги до складу дитячих сумішей початкових, дитячих сумішей для подальшого годування, дитячого харчування на основі зернових, продуктів прикорму та води для дитячого харчування;

2) вимоги до складу харчових продуктів для спеціальних медичних цілей та харчових продуктів для контролю ваги;

3) вимоги щодо застосування пестицидів під час первинного виробництва продукції, призначеної для виробництва дитячого харчування, харчових продуктів для спеціальних медичних цілей, харчових продуктів для контролю ваги, та максимальних рівнів залишків пестицидів у таких харчових продуктах;

4) вимоги до складу дитячих сумішей початкових та дитячих сумішей для подальшого годування, виготовлених на основі білкового гідролізату;

5) вимоги до інформації про дитяче харчування, включаючи твердження про користь для здоров'я та про поживну цінність, а також умови використання таких тверджень;

6) вимоги до просування на ринок, у тому числі реклами та комерційної практики, дитячих сумішей початкових та дитячих сумішей для подальшого годування;

7) вимоги до інформації, яка повинна надаватися щодо годування дітей грудного та раннього віку;

8) критерії та порядок віднесення води питної до категорії "вода природна мінеральна";

9) вимоги до об'єктів санітарних заходів;

10) порядок ведення державних реєстрів новітніх харчових продуктів, харчових добавок, харчових ароматизаторів, харчових ензимів, тверджень про користь для здоров'я;

11) показники безпечності харчових продуктів та інших об'єктів санітарних заходів;

12) окремі показники якості харчових продуктів, крім харчових продуктів, передбачених пунктом 6 частини першої статті 7 цього Закону;

13) твердження про поживну цінність;

14) порядок повідомлення про харчові отруєння.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, відносить води питні до категорії вод природних мінеральних відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, здійснює й інші повноваження, передбачені цим Законом.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, затверджує:

1) гігієнічні вимоги, у тому числі для харчових продуктів тваринного походження, швидкозаморожених харчових продуктів;

2) правила застосування спрощеного підходу до виконання гігієнічних вимог;

3) правила розроблення, впровадження та використання постійно діючих процедур, які базуються на принципах системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках для окремих видів харчових продуктів та/або потужностей;

4) порядок надсилання повідомлення про намір введення в обіг дитячого харчування, харчових продуктів для спеціальних медичних цілей, харчових продуктів для контролю ваги, а також порядок ведення та оприлюднення переліку зазначених повідомлень компетентним органом;

5) правила забою тварин;

6) окремі показники якості для харчових продуктів, вимоги до яких повинні бути наближені та гармонізовані із законодавством Європейського Союзу відповідно до додатка XXXVIII до глави 17 "Сільське господарство та розвиток сільських територій" розділу V "Економічне і галузеве співробітництво" Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони;

7) порядок державної реєстрації потужностей;

8) порядок ведення державного реєстру операторів ринку та їхніх потужностей;

9) обсяг первинної продукції тваринного походження, постачання якого з дотриманням відповідних умов вважається невеликою кількістю;

10) порядок знищення об'єктів санітарних заходів та умови, які повинні виконуватися оператором ринку для їх повернення в обіг;

11) порядок видачі міжнародних сертифікатів та інших документів, які вимагаються законодавством країни призначення, для вантажів з харчовими продуктами.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, погоджує методичні настанови та розміщує їх на своєму офіційному веб-сайті.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, здійснює й інші повноваження, передбачені цим Законом";

б) включити статтю 8 такого змісту:

"Стаття 8. Повноваження компетентного органу

1. Компетентний орган:

1) видає експлуатаційні дозволи;

2) здійснює державну реєстрацію потужностей з виробництва та/або обігу харчових продуктів, на які не вимагається отримання експлуатаційного дозволу, у тому числі з власної ініціативи;

3) здійснює ведення та адміністрування державного реєстру операторів ринку та їхніх потужностей;

4) забезпечує відкритий та безоплатний доступ до державного реєстру операторів ринку та їхніх потужностей на своєму офіційному веб-сайті;

5) здійснює видачу міжнародних сертифікатів та інших документів, які вимагаються законодавством країни призначення, для вантажів з харчовими продуктами.

2. Компетентний орган здійснює й інші повноваження, передбачені цим Законом";

7) назву розділу III виключити;

8) абзац перший частини першої статті 15 після слів "переглядаються та затверджуються" доповнити словами "Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України";

9) частину другу статті 18 виключити;

10) у частині першій статті 19:

а) у пункті 11 слово "затверджені" замінити словом "погоджені";

б) пункт 13 викласти в такій редакції:

"13) у разі відсутності в нормативно-правових актах України вимог щодо безпечності або окремих показників якості харчових продуктів, які планується виробляти, застосовувати параметри безпечності або окремі показники якості харчових продуктів, що визначені в документах відповідних міжнародних організацій, у разі відсутності таких параметрів у документах відповідних міжнародних організацій – застосовувати параметри безпечності або окремі показники якості харчових продуктів, що встановлені законодавством Європейського Союзу. Відповідність зазначеним у цьому розділі параметрам безпечності або окремим показникам якості харчових продуктів означає виконання вимог законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів. Положення цього пункту не поширюються на об'єкти, що підлягають державній реєстрації згідно з вимогами цього Закону";

11) у статті 20:

а) частину другу доповнити пунктом 10 такого змісту:

"10) на вимогу споживача оператор ринку, що здійснює роздрібну торгівлю харчовими продуктами або є власником закладу громадського харчування, повинен надати йому інформацію про реєстраційний (особистий) номер потужності";

б) частину четверту після слів "роздрібну торгівлю" доповнити словами "харчовими продуктами", а після слів "вилучення з обігу" – словом "харчових";

12) у статті 21:

а) у пункті 6 частини третьої слова "процедур, які повинні застосовуватися на постійній основі, з метою" замінити словами "процедур валідації і верифікації з метою";

б) частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Вимоги щодо розроблення, впровадження та використання постійно діючих процедур, які базуються на принципах системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках, допускають застосування спрощеного підходу, за умови що такий підхід забезпечує однаковий рівень захисту здоров'я споживачів, як і в разі запровадження принципів системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках відповідно до частини третьої цієї статті. При цьому застосування спрощеного підходу може, у тому числі, передбачати:

1) у разі якщо за результатами проведеного аналізу небезпечних факторів визначено відсутність критичних контрольних точок, дотримання

загальних гігієнічних вимог щодо поводження з харчовими продуктами, передбачених статтями 40–51 цього Закону, є достатнім, оператор ринку розробляє процедури валідації і верифікації з метою перевірки результативності заходів;

2) на потужностях з незначним ступенем ризику, на яких не здійснюється підготовка, обробка чи переробка харчових продуктів, небезпечні фактори можуть контролюватися за допомогою програм-передумов;

3) можливість використання типових планів системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках, що містяться у відповідних методичних настановах та включають інформацію про небезпечні фактори, програми-передумови, процедури в критичних контрольних точках та процедури ведення записів. При цьому використання типового плану системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках допускається виключно у разі, якщо потужність відповідає опису, що міститься у відповідній методичній настанові;

4) у разі застосування процедур візуального моніторингу ведення записів лише у випадках, якщо виявлена невідповідність установленим вимогам. Такі записи повинні включати, у тому числі, опис корекцій та коригувальних дій.

Переліки потужностей, зазначених у пунктах 1–3 цієї частини, не є виключними та можуть бути розширені у методичних настановах";

13) статтю 22¹ виключити;

14) статтю 23 викласти в такій редакції:

"Стаття 23. Експлуатаційний дозвіл

1. Оператори ринку, що провадять діяльність, пов'язану з виробництвом та/або зберіганням харчових продуктів тваринного походження, повинні отримати експлуатаційний дозвіл, який видається територіальним органом компетентного органу на кожну окрему потужність до початку її експлуатації.

2. Обов'язок отримання експлуатаційного дозволу не поширюється в частині відповідної діяльності на операторів ринку, які здійснюють:

1) первинне виробництво харчових продуктів тваринного походження, а також пов'язану з ним діяльність, зокрема зберігання та поводження з первинною продукцією в місці первинного виробництва, за умови що при цьому істотно не змінюється стан такої продукції;

2) транспортування харчових продуктів тваринного походження, у тому числі тих, які потребують дотримання температурного режиму та не можуть зберігатися при температурі вище 10 °С, залишаючись придатними для споживання людиною;

3) зберігання харчових продуктів тваринного походження, які не потребують дотримання температурного режиму та можуть зберігатися при температурі вище 10 °С, залишаючись придатними для споживання людиною;

4) виробництво та/або зберігання харчових продуктів, інгредієнтами яких є виключно продукти рослинного походження та/або перероблені продукти тваринного походження;

5) експлуатацію закладів громадського харчування, закладів роздрібної торгівлі харчовими продуктами та/або виробництво ремісничих харчових продуктів, виробництво харчових продуктів тваринного походження на малих потужностях з виробництва харчових продуктів тваринного походження.

3. Експлуатаційний дозвіл видається на потужності, що розташовані за однією адресою (з деталізацією на рівні виробничої лінії та/або харчових продуктів залежно від виду діяльності оператора ринку) і визначені оператором ринку.

4. Для отримання експлуатаційного дозволу оператор ринку подає заяву, в якій зазначаються найменування, ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, місцезнаходження або прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків чи серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), місце проживання оператора ринку, назва (опис) потужності, її адреса, заплановані види діяльності та перелік харчових продуктів, які планується виробляти або зберігати, вид оператора ринку за класифікацією суб'єктів господарювання, визначеною Господарським кодексом України (суб'єкт мікро-, малого, середнього або великого підприємства). Заява про видачу експлуатаційного дозволу підписується оператором ринку або уповноваженою ним особою.

3 метою отримання експлуатаційного дозволу оператор ринку, що здійснює забій тварин, зобов'язаний, серед іншого, в заяві про отримання експлуатаційного дозволу зазначити таку інформацію:

1) проектна потужність забою для кожної лінії, визначена як кількість тварин, яких забиватимуть за годину та за зміну;

2) категорії та маса тварин, для яких використовуватимуть наявне обладнання для знерухомлення або оглушення;

3) максимальна місткість кожної потужності для передзабійного витримання.

5. Не пізніше 15 календарних днів з дня отримання територіальним органом компетентного органу заяви про видачу або переоформлення експлуатаційного дозволу здійснюється інспектування потужності, за

результатами якого визначається її відповідність вимогам цього Закону та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів.

6. Підставою для відмови у видачі експлуатаційного дозволу є:

1) відсутність у заяві про видачу експлуатаційного дозволу інформації, що вимагається згідно із законом;

2) виявлення у заяві про видачу експлуатаційного дозволу недостовірних відомостей;

3) встановлення за результатами інспектування потужності її невідповідності вимогам цього Закону та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів;

4) незабезпечення агропродовольчим ринкам належних умов для роботи лабораторії, зокрема ненадання у користування службових приміщень, забезпечених опаленням, електропостачанням, вентиляцією, водопостачанням та водовідведенням.

7. Відмова у видачі експлуатаційного дозволу з підстав, не передбачених цим Законом, забороняється. У рішенні про відмову у видачі експлуатаційного дозволу обов'язково зазначаються підстава для відмови та фактичні обставини, що підтверджують наявність такої підстави.

8. Рішення про видачу або про відмову у видачі експлуатаційного дозволу приймається не пізніше 30 календарних днів з дня отримання територіальним органом компетентного органу відповідної заяви від оператора ринку, але не пізніше трьох робочих днів з дня завершення інспектування.

9. Копія рішення про відмову у видачі експлуатаційного дозволу надається (надсилається) оператору ринку не пізніше наступного робочого дня з дня його прийняття.

10. Рішення про відмову у видачі експлуатаційного дозволу може бути оскаржено до компетентного органу або до суду.

11. Після усунення причин, що стали підставою для відмови у видачі експлуатаційного дозволу, оператор ринку має право повторно звернутися із заявою про видачу експлуатаційного дозволу.

12. Потужностям, щодо яких прийнято рішення про видачу експлуатаційного дозволу, присвоюється реєстраційний номер.

13. За видачу експлуатаційного дозволу, поновлення його дії справляється плата (адміністративний збір), що зараховується до державного бюджету та становить 0,17 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому подано заяву про видачу або поновлення дії експлуатаційного дозволу.

Переоформлення експлуатаційного дозволу здійснюється безоплатно.

14. Видача експлуатаційного дозволу, поновлення його дії здійснюються протягом двох робочих днів після отримання територіальним органом компетентного органу підтвердження внесення відповідної плати (адміністративного збору).

15. Експлуатаційний дозвіл видається на необмежений строк, якщо за результатами інспектування встановлено, що потужність відповідає вимогам цього Закону та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів.

Якщо за результатами інспектування встановлено, що потужність відповідає вимогам цього Закону та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів лише щодо інфраструктури та обладнання, на таку потужність територіальний орган компетентного органу видає тимчасовий експлуатаційний дозвіл строком на три місяці.

Якщо результати повторного інспектування потужності, проведеного протягом трьох місяців з дня видачі тимчасового експлуатаційного дозволу, підтвердять відповідність потужності вимогам цього Закону та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів, територіальний орган компетентного органу видає на таку потужність експлуатаційний дозвіл на необмежений строк.

Якщо результати повторного інспектування свідчать про те, що оператор ринку усунув окремі невідповідності вимогам цього Закону та законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів, але потужність все ще не відповідає всім вимогам зазначеного законодавства, територіальний орган компетентного органу може продовжити строк дії тимчасового експлуатаційного дозволу до шести місяців.

16. Порядок видачі, відмови у видачі, анулювання, тимчасового припинення дії, переоформлення, поновлення дії та форма експлуатаційного дозволу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

17. Підставами для анулювання експлуатаційного дозволу є:

1) звернення оператора ринку із заявою про припинення експлуатації потужності, на яку отримано експлуатаційний дозвіл;

2) припинення юридичної особи;

3) припинення підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем;

4) рішення суду.

Оператор ринку, який має намір припинити експлуатацію потужності, на яку отримано експлуатаційний дозвіл, зобов'язаний звернутися до територіального органу компетентного органу із заявою про анулювання відповідного експлуатаційного дозволу не пізніше ніж за п'ять робочих днів до припинення експлуатації такої потужності.

18. Підставою для переоформлення експлуатаційного дозволу є:

- 1) зміна категорії потужності та/або додавання (виключення) коду категорії потужності за видами господарської діяльності;
- 2) приватизація єдиного майнового комплексу державного або комунального підприємства – оператора ринку, на потужності якого раніше видано експлуатаційний дозвіл.

Для потужностей з виробництва курячих яєць підставою для переоформлення експлуатаційного дозволу також є зміна або додавання коду способу утримання курей-несучок.

У разі виникнення підстави для переоформлення експлуатаційного дозволу оператор ринку зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня виникнення такої підстави подати до компетентного органу заяву про переоформлення експлуатаційного дозволу разом з відомостями, що підтверджують зазначені зміни.

Територіальний орган компетентного органу приймає рішення про переоформлення експлуатаційного дозволу після інспектування потужності, за результатами якого підтверджено відповідність вимогам законодавства, але не пізніше двох робочих днів після підтвердження такої відповідності.

19. Анулювання експлуатаційного дозволу здійснюється протягом трьох робочих днів з дня отримання територіальним органом компетентного органу повідомлення про підставу для анулювання документа.

20. У разі реконструкції потужності, на яку видано експлуатаційний дозвіл, що має наслідком істотну зміну характеристик виробничих приміщень та технологічних процесів або видів діяльності, зазначених в експлуатаційному дозволі, оператор ринку повинен не пізніше ніж за 15 календарних днів до відновлення експлуатації потужності звернутися до територіального органу компетентного органу із заявою про проведення позапланового інспектування потужності.

Інспектування потужності, зазначеної в абзаці першому цієї частини, проводиться територіальним органом компетентного органу протягом 10 календарних днів з дня отримання відповідної заяви оператора ринку.

Оператор ринку має право відновити експлуатацію потужності після проведення відповідної реконструкції, якщо за результатами позапланового інспектування встановлено відповідність потужності вимогам законодавства.

21. Інформація про видані експлуатаційні дозволи вноситься компетентним органом до реєстру операторів ринку та потужностей, на які видано експлуатаційний дозвіл, не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення про видачу експлуатаційного дозволу.

Держателем і адміністратором державного реєстру операторів ринку та потужностей, на які видано експлуатаційний дозвіл, є компетентний орган.

Порядок ведення державного реєстру операторів ринку та потужностей, на які видано експлуатаційний дозвіл, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів.

22. Компетентний орган забезпечує відкритий та безоплатний доступ до державного реєстру операторів ринку та потужностей, на які видано експлуатаційний дозвіл, шляхом його розміщення на своєму офіційному веб-сайті";

15) частину другу статті 24 викласти в такій редакції:

"2. У разі тимчасового припинення дії експлуатаційного дозволу інформація про це вноситься до реєстру операторів ринку та потужностей, на які видано експлуатаційний дозвіл, та оприлюднюється компетентним органом на його офіційному веб-сайті не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення про тимчасове припинення дії експлуатаційного дозволу";

16) у статті 25:

а) у частині третій:

абзац перший після слів "заяву про державну реєстрацію потужності" доповнити словами "в паперовій або електронній формі";

доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

"Виробники ремісничих харчових продуктів та харчових продуктів тваринного походження на малих потужностях з виробництва харчових продуктів тваринного походження до заяви додають також інформацію, яка дає змогу ідентифікувати такі харчові продукти, та декларують обсяги виробництва на тиждень у середньому протягом року.

У разі подання заяви в електронній формі засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (далі – Портал Дія) така заява формується в довільній формі, придатній для сприйняття її змісту, відповідно до відомостей, передбачених для цієї заяви";

б) у частині п'ятій слова "невідповідність заяви встановленій формі, надання в ній" замінити словом "надання";

в) частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі подання заяви через Портал Дія (за наявності технічної можливості) або інші електронні інформаційні ресурси компетентного органу державна реєстрація потужності здійснюється автоматично, в режимі реального часу, шляхом внесення інформації, передбаченої порядком проведення державної реєстрації потужностей, ведення державного реєстру потужностей операторів ринку та надання інформації з нього заінтересованим суб'єктам";

г) частину одинадцятую виключити;

- 17) статті 26 і 27 виключити;
- 18) розділ V виключити;
- 19) доповнити розділом V¹ такого змісту:

"Розділ V¹

ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ОБ'ЄКТІВ САНІТАРНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 31¹. Загальні засади державної реєстрації окремих об'єктів санітарних заходів

1. Оператори ринку мають право здійснювати обіг та використовувати об'єкти санітарних заходів (далі – об'єкти), зазначені в частині другій цієї статті, виключно за умови, що такі об'єкти пройшли державну реєстрацію та включені до державного реєстру об'єктів та/або отримали реєстрацію (визнані безпечними) в Європейському Союзі.

2. Державній реєстрації підлягають такі об'єкти:

- 1) новітні харчові продукти;
- 2) харчові добавки;
- 3) харчові ароматизатори (крім окремої групи харчових ароматизаторів, визначеної центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я) та сировина для виробництва харчових ароматизаторів;

4) харчові ензими;

5) твердження про користь для здоров'я.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, забезпечує проведення державної реєстрації об'єктів, зазначених у частині другій цієї статті, відповідно до порядку державної реєстрації об'єктів санітарних заходів.

Порядок державної реєстрації об'єктів санітарних заходів містить особливості державної реєстрації об'єктів, що враховують вимоги законодавства Європейського Союзу щодо реєстрації таких об'єктів.

4. Для державної реєстрації об'єктів, зазначених у пунктах 2–5 частини другої цієї статті, заявник подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, такі документи:

1) заяву про державну реєстрацію об'єкта, що містить інформацію про найменування та місцезнаходження заявника;

2) реєстраційне досьє об'єкта (у паперовій та електронній формах);

3) резюме реєстраційного досьє об'єкта (короткий виклад реєстраційного досьє у паперовій та електронній формах), наукова частина якого може бути викладена англійською мовою;

4) інші документи, якщо це передбачено цим Законом та/або порядком державної реєстрації об'єктів санітарних заходів.

5. Для державної реєстрації новітніх харчових продуктів заявник подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, заяву, що містить таку інформацію:

- 1) найменування та адреса заявника;
- 2) назва та опис новітнього харчового продукту;
- 3) опис виробничого процесу (процесів);
- 4) детальний склад новітнього харчового продукту;
- 5) наукові докази того, що новітній харчовий продукт не становить ризику для безпеки здоров'я людини;
- 6) методи (методики) аналізу, якщо це передбачено цим Законом;
- 7) пропозиції щодо умов використання за призначенням та спеціальних вимог до маркування, які не вводять споживача в оману, або обґрунтування, яке можна перевірити, чому це не є необхідним.

6. Відповідальність за достовірність інформації, наведеної у документах, поданих для державної реєстрації об'єкта, а також відповідальність за додержання прав інтелектуальної власності, пов'язаних з такою інформацією, несе заявник відповідно до закону.

7. Після надходження заяви та документів, передбачених цією статтею, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, перевіряє зазначені документи на відповідність вимогам частини четвертої або п'ятої цієї статті.

8. У разі невідповідності документів, поданих для державної реєстрації об'єкта, вимогам частини четвертої або п'ятої цієї статті такі документи повертаються заявнику без подальшого розгляду протягом 10 робочих днів з дня їх надходження з описом такої невідповідності.

9. У разі відповідності документів, поданих для державної реєстрації об'єкта, вимогам, передбаченим частиною четвертою або п'ятою цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, не пізніше 14 робочих днів направляє такі документи уповноваженій особі з відповідним запитом на проведення оцінки ризику об'єкта та отримання наукового висновку щодо безпечності об'єкта, про що письмово повідомляє заявника.

10. Методи та обсяги необхідних досліджень для оцінки ризику об'єкта повинні враховувати ступінь ризику цих об'єктів для здоров'я людини.

11. Уповноважена особа протягом строків, передбачених частинами другою і третьою статті 31³ цього Закону, проводить оцінку ризику об'єкта на основі документів, зазначених у частині четвертій або п'ятій цієї статті, готує науковий висновок щодо безпечності об'єкта.

Оцінка ризику об'єкта не проводиться, якщо внесення змін до відповідного переліку об'єктів не може вплинути на здоров'я людини.

12. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, приймає рішення про державну реєстрацію або про відмову в державній реєстрації об'єкта протягом 30 календарних днів з дня отримання від уповноваженої особи наукового висновку щодо безпечності об'єкта. Копія рішення направляється заявнику протягом 10 робочих днів з дня його прийняття.

13. Рішення про державну реєстрацію об'єкта повинно визначати умови та/або обмеження щодо використання такого об'єкта. Форма та детальні вимоги до змісту рішення про державну реєстрацію відповідного об'єкта визначаються у порядку державної реєстрації об'єктів санітарних заходів.

14. Оператори ринку, що використовують об'єкти, які відповідно до цього Закону пройшли державну реєстрацію, зобов'язані дотримуватися умов та/або обмежень щодо використання такого об'єкта, зазначених у рішенні про державну реєстрацію, з дня набрання чинності таким рішенням.

15. Рішення про державну реєстрацію об'єкта підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, протягом п'яти робочих днів з дня його прийняття.

Рішення про державну реєстрацію об'єкта набирає чинності з дня, наступного за днем його оприлюднення.

16. При прийнятті рішення про державну реєстрацію об'єкта або про відмову в державній реєстрації об'єкта враховуються висновки і рекомендації, зазначені у науковому висновку щодо безпечності об'єкта. Якщо рішення про державну реєстрацію об'єкта або про відмову в державній реєстрації об'єкта не відповідає рекомендаціям, зазначеним у науковому висновку щодо безпечності об'єкта, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, повинен обґрунтувати відхилення від таких рекомендацій.

17. Державна реєстрація об'єкта є безстроковою.

18. У разі надходження нової наукової та/або технічної інформації, що свідчить про те, що об'єкт становить ризик для здоров'я людини, дія рішення про державну реєстрацію зупиняється, рішення визнається таким, що втратило чинність, або до рішення вносяться зміни в порядку, передбаченому статтею 31² цього Закону.

19. Заявник або оператор ринку, що виробляє чи використовує об'єкт, що отримав державну реєстрацію, зобов'язаний невідкладно (протягом трьох робочих днів) направити до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, наявну у нього нову наукову та/або технічну інформацію, яка може мати потенційний вплив на оцінку ризику об'єкта.

Інформація, зазначена в абзаці першому цієї частини, не пізніше 10 робочих днів після її отримання направляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, уповноваженій особі.

Після отримання інформації, зазначеної в абзаці першому цієї частини, уповноважена особа, за наявності достатніх підстав, може:

1) повідомити про необхідність перегляду в порядку, передбаченому статтею 31² цього Закону, наукового висновку щодо безпечності об'єкта;

2) повідомити про відсутність підстав для перегляду наукового висновку щодо безпечності об'єкта.

20. У випадках, передбачених порядком державної реєстрації об'єктів санітарних заходів, оператор ринку повинен перереєструвати об'єкт відповідно до вимог цього Закону.

21. Підставою для відмови в державній реєстрації об'єктів, зазначених у частині другій цієї статті, є:

1) подання заявником неповного пакета документів, передбачених цим Законом;

2) невідповідність документів, поданих заявником, вимогам цього Закону;

3) недостовірність інформації, що міститься в документах, поданих заявником;

4) рекомендація про відмову у державній реєстрації об'єкта, що міститься в науковому висновку щодо безпечності об'єкта, з відповідним обґрунтуванням.

22. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, забезпечує відкритий та безоплатний доступ до державного реєстру об'єктів санітарних заходів шляхом його розміщення на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 31². Зупинення дії, скасування та внесення змін до умов державної реєстрації об'єкта

1. Заявник, який зареєстрував об'єкт санітарних заходів, або будь-який інший заявник може звернутися до центрального органу виконавчої влади, що

забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, із заявою про внесення змін до умов використання об'єкта, що пройшов державну реєстрацію, або до інших вимог, передбачених рішенням про державну реєстрацію цього об'єкта.

Внесення змін до умов використання об'єкта, що пройшов державну реєстрацію, або до інших вимог, передбачених рішенням про його державну реєстрацію, здійснюється в порядку, визначеному статтею 31¹ цього Закону, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

2. Заява, зазначена в частині першій цієї статті, повинна містити посилання на дату і номер рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про державну реєстрацію об'єкта. До такої заяви додаються:

- 1) реєстраційне досьє, що містить нову інформацію про об'єкт;
- 2) нове резюме реєстраційного досьє.

3. Оцінка ризику об'єкта з підстав, зазначених у частинах першій і другій цієї статті, проводиться уповноваженою особою за зверненням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у разі отримання нової наукової та/або технічної інформації щодо безпечності об'єкта, який раніше пройшов державну реєстрацію.

За результатами оцінки ризику об'єкта, зазначеного в абзаці першому цієї частини, уповноважена особа надає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, науковий висновок щодо безпечності об'єкта із зазначенням однієї з таких рекомендацій:

- 1) залишити рішення про державну реєстрацію об'єкта без змін;
- 2) внести зміни до умов використання об'єкта, зазначених у рішенні про його державну реєстрацію;
- 3) скасувати державну реєстрацію.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, приймає рішення на основі наукового висновку щодо безпечності об'єкта, зазначеного у частині третій цієї статті.

5. У разі отримання нової наукової та/або технічної інформації, що свідчить про небезпечність об'єкта, що пройшов державну реєстрацію, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, за відсутності інших способів запобігти шкідливому впливу такого об'єкта на життя і здоров'я людини та/або інші права споживачів, зобов'язаний прийняти рішення про зупинення дії рішення про державну реєстрацію об'єкта до отримання нового наукового висновку про безпечність об'єкта, зазначеного у частині третій цієї статті.

6. У разі прийняття рішення про зупинення дії рішення про державну реєстрацію об'єкта, зазначеного у частині другій статті 31¹ цього Закону, забороняється обіг такого об'єкта.

7. Інформація, що міститься в рішенні, зазначеному у частині п'ятій цієї статті, вноситься до відповідного державного реєстру об'єктів.

8. Рішення, зазначене у частині п'ятій цієї статті, підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, не пізніше наступного робочого дня після його прийняття.

Стаття 31³. Науковий висновок щодо безпечності об'єкта

1. Науковий висновок щодо безпечності об'єкта подається уповноваженою особою до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, за результатами оцінки ризику об'єкта, проведеної уповноваженою особою.

2. Строк проведення оцінки ризику об'єкта, зазначеної у частині першій цієї статті, з дня звернення заявника до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, становить:

1) 180 робочих днів – для харчових добавок, харчових ароматизаторів, харчових ензимів;

2) 270 робочих днів – для новітніх харчових продуктів та 135 робочих днів – для традиційних харчових продуктів з іншої країни;

3) 110 робочих днів – для тверджень про користь для здоров'я.

3. За наявності обґрунтування необхідності отримання додаткової інформації для проведення оцінки ризику об'єкта строк проведення оцінки безпечності об'єкта (оцінки ризику) може бути продовжений уповноваженою особою, але не більше ніж на ще один строк, встановлений частиною другою цієї статті для відповідних об'єктів.

Про продовження строку проведення оцінки ризику об'єкта уповноважена особа інформує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та заявника до спливу строку, зазначеного у частині другій цієї статті, у письмовій формі із зазначенням строку продовження і обґрунтуванням причини продовження строку.

4. У разі недостатності інформації, що міститься в реєстраційному досьє об'єкта, для проведення оцінки ризику об'єкта уповноважена особа може звернутися до заявника із запитом про надання додаткової інформації та/або пояснень. У такому разі перебіг строків, зазначених у частинах другій і третій

цієї статті, для проведення оцінки ризику об'єкта зупиняється до моменту отримання уповноваженою особою запитуваної додаткової інформації та/або пояснень. Строк, протягом якого мають бути надані додаткова інформація та/або пояснення, визначається уповноваженою особою в запиті.

Строк проведення оцінки ризику об'єкта вважається продовженим на строк, визначений уповноваженою особою, після проведення консультацій із заявником та за відсутності заперечень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Заперечення щодо продовження оцінки ризику об'єкта можуть бути надані центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, протягом восьми робочих днів після отримання від уповноваженої установи обґрунтування необхідності отримання додаткової інформації (продовження строку оцінки ризику об'єкта).

5. Якщо протягом строку, зазначеного у частині четвертій цієї статті, заявник не надав додаткову інформацію, уповноважена особа готує науковий висновок щодо безпечності об'єкта, виходячи з наявної інформації.

У разі якщо заявник надає додаткову інформацію з власної ініціативи, строк, зазначений у частині другій цієї статті, може бути продовжений на обґрунтовано визначений час, необхідний для врахування цієї інформації у процесі оцінки ризику об'єкта, але не більше ніж на строк, зазначений у частині другій цієї статті.

6. Під час проведення оцінки ризику об'єкта уповноважена особа перевіряє інформацію, зазначену в поданих заявником документах, та з'ясовує, чи відповідає об'єкт за призначених умов його використання вимогам законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів.

7. За результатами проведеної оцінки ризику об'єкта уповноважена особа складає науковий висновок щодо безпечності об'єкта, який містить обґрунтовану рекомендацію про прийняття одного з таких рішень:

- 1) здійснити державну реєстрацію об'єкта;
- 2) відмовити у здійсненні державної реєстрації об'єкта.

Уповноважена особа протягом п'яти робочих днів з дня, наступного за днем затвердження наукового висновку щодо безпечності об'єкта, надає його центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та надсилає заявнику.

8. У разі надання рекомендації здійснити державну реєстрацію об'єкта науковий висновок щодо безпечності об'єкта має містити:

- 1) інформацію про призначення та характеристики об'єкта;
- 2) рекомендації щодо умов використання об'єкта (за наявності);

3) оцінку ефективності запропонованого методу (методики) лабораторного дослідження (випробування) для цілей державного контролю.

Вимоги до проведення оцінки ризику об'єкта, наукового висновку щодо безпечності об'єкта містяться в порядку державної реєстрації об'єктів санітарних заходів.

9. Науковий висновок щодо безпечності об'єкта, запит на його отримання та рішення про продовження строку наукової оцінки безпечності об'єкта (оцінки ризику) підлягають оприлюдненню уповноваженою особою на її офіційному веб-сайті.

10. Уповноважена особа подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, пропозиції, спрямовані на перегляд та оновлення нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цього розділу, для врахування наукового та технічного прогресу.

11. Послуги з проведення оцінки ризику об'єкта надаються уповноваженою особою за плату згідно з договором між заявником та уповноваженою особою.

У разі невнесення заявником плати протягом строку, зазначеного у договорі між заявником та уповноваженою особою, уповноважена особа складає науковий висновок щодо безпечності об'єкта, який містить рекомендацію відмовити у здійсненні державної реєстрації об'єкта у зв'язку з тим, що оцінка ризику об'єкта не була проведена на підставі невиконання заявником умов договору між заявником та уповноваженою особою.

12. Порядок формування розміру плати за надання уповноваженою особою послуги з проведення оцінки ризику об'єкта затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Розмір плати за надання послуги з проведення оцінки ризику об'єкта встановлюється уповноваженою особою в порядку, визначеному абзацом першим цієї частини.

13. Порядок уповноваження, критерії, яким повинна відповідати особа, уповноважена на проведення оцінки ризику об'єкта з метою його державної реєстрації, строк уповноваження, а також порядок позбавлення такого уповноваження затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 31⁴. Конфіденційна інформація

1. Заявник має право додати до заяви про державну реєстрацію об'єкта клопотання про забезпечення конфіденційності будь-якої інформації з переліку, передбаченого частиною четвертою цієї статті.

2. Клопотання про забезпечення конфіденційності інформації повинно містити перелік інформації, яку заявник бажає віднести до конфіденційної, а також обґрунтування, яке демонструє, яким чином розголошення цієї інформації може завдати значної шкоди законним інтересам заявника. Таке обґрунтування повинно спиратися на факти, обставини та іншу інформацію, які можна перевірити.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, може задовольнити клопотання про забезпечення конфіденційності інформації в тій частині, в якій наведене в ньому обґрунтування підтверджує потенційне завдання значної шкоди законним інтересам заявника.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, може визнати конфіденційною:

1) інформацію про технологію виробництва або переробки, включаючи метод виробництва або переробки та його інноваційні аспекти, а також інші технічні та виробничі специфікації, притаманні такому процесу чи методу (крім інформації, що має значення для оцінки ризику об'єкта);

2) інформацію про господарські відносини між виробником (або імпортером) і заявником;

3) інформацію про джерела матеріально-технічного постачання, частку ринку та/або бізнес-стратегію заявника;

4) інформацію про кількісний склад об'єкта (крім інформації, що має значення для оцінки ризику об'єкта);

5) інформацію (крім тієї, що має значення для оцінки ризику об'єкта), яка:

детально описує речовину, що є сировиною, та/або суміші, що використовуються для виробництва об'єкта;

стосується складу харчових продуктів, у яких заявник має намір використовувати відповідний об'єкт;

стосується забруднюючих речовин.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, може розкрити інформацію, зазначену в частині четвертій цієї статті, у разі виникнення надзвичайних обставин, якщо розкриття відповідної інформації необхідне для вжиття термінових заходів, спрямованих на захист життя і здоров'я людей, тварин та/або довкілля.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, уповноважена особа,

а також їх посадові та службові особи зобов'язані забезпечити захист інформації, визнаної конфіденційною.

Порядок державної реєстрації об'єктів повинен містити правила розгляду клопотання про забезпечення конфіденційності інформації та вимоги до захисту конфіденційної інформації.

Стаття 31⁵. Державні реєстри об'єктів

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, забезпечує ведення таких державних реєстрів об'єктів:

- 1) державний реєстр новітніх харчових продуктів;
- 2) державний реєстр харчових добавок, харчових ароматизаторів та харчових ензимів;
- 3) державний реєстр тверджень про користь для здоров'я.

2. Включення об'єкта, що пройшов державну реєстрацію, до відповідного державного реєстру об'єктів, зазначеного у частині першій цієї статті, або внесення змін та доповнень до відомостей державних реєстрів об'єктів здійснюється на підставі рішення про державну реєстрацію такого об'єкта.

3. До державних реєстрів об'єктів, зазначених у частині першій цієї статті, включається інформація, яку містить рішення про державну реєстрацію об'єкта.

4. Зміни та доповнення до інформації, що міститься в державних реєстрах об'єктів, передбачених у частині першій цієї статті, вносяться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, з урахуванням вимог, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Для внесення центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, змін та доповнень до відомостей державних реєстрів об'єктів, зазначених у частині першій цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, звертається до уповноваженої особи для проведення наукової оцінки матеріалів, на підставі яких планує внести зміни, та отримує від уповноваженої особи науковий висновок щодо безпечності об'єкта і щодо обґрунтованості запропонованих змін";

20) у статті 32:

- а) частину четверту виключити;

б) частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Харчові продукти, які вивозяться з митної території України, повинні відповідати вимогам законодавства України про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів, крім випадків, якщо:

1) такі вимоги до харчових продуктів встановлені державою, до якої вивозяться харчові продукти з митної території України; або

2) такі вимоги до харчових продуктів встановлені у двосторонніх угодах України з державою, до якої вивозяться харчові продукти з митної території України";

21) пункт 1 частини першої статті 32¹ викласти в такій редакції:

"1) харчових ароматизаторів, крім таких винятків з вимог, передбачених частиною першою та пунктом 3 частини другої статті 31¹ цього Закону, як:

ванілін, етилванілін і ванільний екстракт;

харчові ароматизатори, для яких законодавством про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів не передбачена обов'язковість державної реєстрації;

харчові ароматизатори, що пройшли державну реєстрацію;

харчові ароматизатори, які дозволені до використання у дитячому харчуванні відповідними міжнародними організаціями або Європейським Союзом чи які не підлягають реєстрації (отриманню дозволу) в Європейському Союзі";

22) статтю 33 викласти в такій редакції:

"Стаття 33. Розроблення, погодження та застосування методичних настанов

1. Під час виробництва та обігу харчових продуктів оператори ринку мають право використовувати методичні настанови.

2. Дотримання положень методичних настанов свідчить про виконання вимог законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів.

3. Методичні настанови розробляються об'єднанням операторів ринку і погоджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів.

4. У тексті методичних настанов наводиться така інформація:

1) найменування та контактні дані (телефон, поштова та електронна адреси) об'єднання операторів ринку – розробника методичних настанов;

2) мета розроблення методичних настанов;

3) положення нормативно-правового акта, щодо якого надається роз'яснення у методичних настановах.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, протягом 30 робочих днів проводить аналіз проекту методичних настанов щодо:

1) відповідності методичних настанов положенням законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів, а в разі відсутності таких положень – положенням документів відповідних міжнародних організацій або законодавства Європейського Союзу;

2) можливості застосування методичних настанов на практиці.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, у разі відповідності проекту методичних настанов вимогам, визначеним частиною п'ятою цієї статті, не пізніше 30 робочих днів з дня подання проекту розробником погоджує його та розміщує на своєму офіційному веб-сайті протягом одного робочого дня з дня погодження.

7. У разі невідповідності проекту методичних настанов вимогам частини п'ятої цієї статті проект протягом 30 робочих днів з дня його подання розробником повертається розробнику на доопрацювання з аргументованим поясненням підстав.

8. Розробник проекту методичних настанов після доопрацювання зауважень може повторно подати його на погодження. Розгляд доопрацьованої редакції проекту методичних настанов здійснюється відповідно до вимог частин п'ятої – сьомої цієї статті";

23) частину першу статті 36 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Цілі туші або частини туш, м'ясо, субпродукти парнокопитних та інших копитних тварин можуть реалізовуватися на агропродовольчих ринках, за умови що вони отримані від ідентифікованих сільськогосподарських тварин відповідно до вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин";

24) у статті 37:

а) частину першу доповнити пунктами 9 і 10 такого змісту:

"9) виправлення маркування (позначка придатності) неперероблених харчових продуктів тваринного походження;

10) обіг води питної, маркованої як "вода природна мінеральна", якщо така вода не віднесена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, до категорії води природної мінеральної";

б) у частині другій:

пункт 3 доповнити словами "крім випадків, передбачених пунктом 6 цієї частини";

доповнити пунктом 6 такого змісту:

"б) мають дату "вжити до" або мінімальний термін придатності харчового продукту, що минули";

абзац восьмий викласти в такій редакції:

"Харчові продукти, зазначені у пунктах 1, 2–6 цієї частини, підлягають вилученню та/або відкликанню відповідно до вимог цього Закону";

в) у частині третій слова і цифри "пунктів 3 і 4" замінити словом і цифрою "пункту 3";

г) частину сьому доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі виробництва та/або введення в обіг сировини, отриманої в результаті забою сільськогосподарських тварин (парнокопитних та інших копитних), товарно-транспортна накладна має містити відомості про ідентифікацію тварин, що підтверджують зв'язок між тушами, напівтушами, четвертинами, відрубками та шматками м'яса і твариною або групою тварин, від яких їх було отримано";

25) статтю 38 виключити;

26) у статті 40:

а) частину третю після слів "засоби захисту рослин" доповнити словами "та біоциди";

б) у пункті 1 частини п'ятої слова "кінцевої дати продажу харчового продукту, нанесеної на маркуванні" замінити словами "строку придатності, мінімального терміну придатності або дати "вжити до";

в) пункт 1 частини сьомої доповнити словами "та біоцидів";

27) частину другу статті 45 викласти в такій редакції:

"2. Оператори ринку зобов'язані вживати такі заходи для забезпечення роботи обладнання та засобів вимірювальної техніки, що є достатніми для виробництва харчових продуктів, які відповідають вимогам законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів.

Засоби вимірювальної техніки повинні відповідати вимогам законодавства про метрологію та метрологічну діяльність";

28) статтю 48 доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Забороняється допускати до безпосереднього виробництва харчових продуктів та до обігу харчових продуктів персонал, який має медичні протипоказання до роботи з харчовими продуктами та/або хворіє, та/або є носієм хвороб, що можуть передаватися через харчові продукти та/або через

відповідні технологічні процеси, а також якщо існує вірогідність прямого чи непрямого забруднення харчових продуктів.

Персонал потужностей, зазначений в абзаці першому цієї частини, який може перебувати в контакті з харчовими продуктами, повинен негайно повідомити про це оператора ринку";

29) пункт 6 частини першої статті 49 викласти в такій редакції:

"6) потужності з виробництва, обробки, транспортування, зберігання, первинного пакування перероблених харчових продуктів повинні мати такі приміщення, в яких є умови для забезпечення одночасного роздільного зберігання перероблених харчових продуктів та неперероблених харчових продуктів, якщо кількість приміщень не дозволяє зберігати в кожному окремому приміщенні тільки неперероблені харчові продукти або тільки перероблені харчові продукти";

30) статтю 60 викласти в такій редакції:

"Стаття 60. Умови, які застосовуються до вантажів з харчовими продуктами, що вивозяться (пересилаються) за межі митної території України

1. Вантажі з харчовими продуктами, що вивозяться (пересилаються) за межі митної території України, при переміщенні через митний кордон України супроводжуються оригіналами міжнародних сертифікатів або інших документів, якщо такі документи вимагаються країною призначення. Міжнародні сертифікати або інші документи видають державні інспектори, державні ветеринарні інспектори або уповноважені особи.

Міжнародні сертифікати та інші документи, які вимагаються країною призначення щодо вантажів з рибними продуктами, видають державні інспектори, державні ветеринарні інспектори, капітани рибоморозильних чи рибопромислових суден, які плавають під Державним прапором України, або інші уповноважені особи.

2. Міжнародні сертифікати або інші документи видаються на основі зазначених у цій частині фактів та даних, які:

1) є результатом позапланового заходу державного контролю, який здійснюється за зверненням оператора ринку з метою встановлення відповідності вантажів з харчовими продуктами вимогам країни призначення, якщо такі вимоги доведені до компетентного органу та/або містяться у передекспортних міжнародних сертифікатах, виданих компетентним органом;

2) документально підтверджені іншими особами, які уповноважені компетентними органами та діють під їхнім наглядом, за умови що такі факти та дані можна перевірити;

3) є результатом застосування операторами ринку власних систем і процедур, зокрема, що базуються на принципах системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках і використовуються у сукупності з результатами планового заходу державного контролю.

3. Видача міжнародних сертифікатів або інших документів для вантажів з харчовими продуктами, що вивозяться (пересилаються) за межі митної території України, здійснюється виключно за зверненням оператора ринку.

Видача міжнародних сертифікатів або інших документів для вантажів з харчовими продуктами, що вивозяться (пересилаються) за межі митної території України, здійснюється протягом одного робочого дня з дня звернення оператора ринку, зазначеного в абзаці першому цієї частини, крім випадку, якщо в країні призначення вантажу вимагають проведення лабораторних досліджень (випробувань) перед відправленням зазначеного вантажу. У такому разі та за відсутності результатів лабораторних досліджень (випробувань) строк видачі міжнародного сертифіката або іншого документа може бути продовжено до дня отримання результатів зазначених лабораторних досліджень (випробувань).

4. Міжнародні сертифікати або інші документи для вантажів з харчовими продуктами видаються за формою, узгодженою компетентним органом України та компетентним органом країни призначення, або за формою, встановленою країною призначення, а в інших випадках – за формою, встановленою у порядку, зазначеному в частині восьмій цієї статті.

5. На вантаж з харчовими продуктами, щодо якого на момент відправлення з потужності походження не визначена країна призначення та/або невідомий кінцевий транспортний засіб, яким він буде транспортуватися до цієї країни, може бути виданий передекспортний міжнародний сертифікат, який у порядку, зазначеному у частині восьмій цієї статті, замінюють на міжнародний сертифікат.

У разі наявності форм міжнародних сертифікатів, узгоджених компетентним органом України та компетентним органом країни призначення, або форм міжнародних сертифікатів, встановлених країною призначення, передекспортні міжнародні сертифікати за змістом повинні відповідати цим формам.

6. Міжнародні сертифікати або інші документи для вантажів, що вивозяться (пересилаються) за межі митної території України, заповнюються українською мовою та/або англійською мовою, або мовою країни призначення.

7. Якщо інше не встановлено законом, розмір плати, що стягується з оператора ринку на користь компетентного органу за видачу міжнародного сертифіката та/або передекспортного міжнародного сертифіката на вантаж з харчовими продуктами, становить 0,05 місячного розміру мінімальної

заробітної плати, встановленої законом на дату відповідного звернення оператора ринку.

8. Порядок видачі міжнародних сертифікатів та інших документів, які вимагаються законодавством країни призначення для вантажів з харчовими продуктами, затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів";

31) розділ X виключити;

32) у тексті Закону слова "центральный орган виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я" та "центральный орган виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів" у всіх відмінках замінити відповідно словами "центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я" та "центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів" у відповідному відмінку.

12. У Законі України "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин" (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 31, ст. 343 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 доповнити пунктом 37¹ такого змісту:

"37¹) уповноважена оператором ринку особа – юридична або фізична особа, яка уповноважена оператором ринку на представництво його інтересів на підставі закону, статутних документів, посадових інструкцій, довіреності та/або доручення";

2) частину першу статті 2 після слів "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" доповнити словами "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції", "Про матеріали і предмети, призначені для контакту з харчовими продуктами";

3) у частині першій статті 6:

пункт 1 доповнити словами "та інших розпорядчих документів компетентного органу у сфері державного контролю";

доповнити пунктами 9–15 такого змісту:

"9) форму щорічного звіту про стан виконання довгострокового та щорічного планів державного контролю;

10) план дій на випадок виникнення надзвичайних обставин, пов'язаних із харчовими продуктами та кормами;

11) правила функціонування електронної системи управління інформацією щодо державного контролю та її системних компонентів;

12) методи (методики) лабораторних досліджень (випробувань);

13) підтверджувальні (референс) методи (методики);

14) правила проведення лабораторних досліджень (випробувань) харчових продуктів на агропродовольчих ринках;

15) вимоги до запровадження Системи швидкого повідомлення про загрози, пов'язані з харчовими продуктами та кормами";

4) у статті 7:

а) пункт 5 частини першої викласти в такій редакції:

"5) забезпечує проведення передзабійного та післязабійного огляду тварин на відповідних потужностях, післязабійного огляду тварин, добутих у процесі полювання";

б) частину третю викласти в такій редакції:

"3. Територіальні органи виконують повноваження компетентного органу в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць. Керівник компетентного органу покладає виконання повноважень головного державного інспектора та головного державного ветеринарного інспектора на керівника територіального органу або його заступників, за умови їх відповідності вимогам, встановленим цим Законом відповідно до державного інспектора та державного ветеринарного інспектора";

в) у частині четвертій слово "та" замінити словами "та/або";

г) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Керівники територіальних органів компетентного органу в межах відповідних адміністративно-територіальних одиниць покладають виконання повноважень державного інспектора та/або державного ветеринарного інспектора на посадових осіб відповідних територіальних органів, за умови їх відповідності вимогам, встановленим цим Законом";

5) у статті 9:

а) пункти 1 і 2 частини другої доповнити словами і цифрами "а також здійснювати відбір зразків відповідно до вимог статті 40 цього Закону";

б) частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Компетентний орган може проводити планові та позапланові перевірки уповноважених осіб.

Підставою для проведення планової перевірки діяльності офіційних ветеринарних лікарів, уповноважених ветеринарів, працівників бійні, уповноважених на виконання обов'язків помічника державного ветеринарного

інспектора, є щорічний план державного контролю операторів ринку, на потужностях яких вони здійснюють свої повноваження.

Підставою для проведення позапланової перевірки діяльності офіційних ветеринарних лікарів, уповноважених ветеринарів, працівників бійні, уповноважених на виконання обов'язків помічника державного ветеринарного інспектора, є виявлення невідповідності діяльності оператора ринку та/або офіційних ветеринарних лікарів, уповноважених ветеринарів, працівників бійні, уповноважених на виконання обов'язків помічника державного ветеринарного інспектора, вимогам законодавства або наявність обґрунтованої підозри щодо такої невідповідності, а також інші встановлені законом випадки.

Підставою для позапланової перевірки уповноважених акредитованих лабораторій, референс-лабораторій є:

подання уповноваженою акредитованою лабораторією, референс-лабораторією письмової заяви до компетентного органу про проведення перевірки за ініціативою відповідної лабораторії;

звернення фізичної особи (фізичних осіб) про порушення, що завдало шкоди її (їхнім) правам, законним інтересам, життю чи здоров'ю, навколишньому природному середовищу або безпеці держави, з наданням документів чи їх копій, що підтверджують таке порушення (за наявності);

отримання компетентним органом результатів арбітражного дослідження (випробування), якими не підтверджуються результати проведеного уповноваженою акредитованою лабораторією, референс-лабораторією основного дослідження (випробування).

Якщо за результатами планової або позапланової перевірки виявлено факт невиконання або неналежного виконання уповноваженою особою своїх обов'язків, компетентний орган може позбавити таку особу уповноваження (повністю або в частині окремих обов'язків).

Уповноважена акредитована лабораторія, референс-лабораторія може бути позбавлена уповноваження за одним або кількома напрямками лабораторних досліджень (випробувань) у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України";

б) частину першу статті 10 доповнити пунктом 6 такого змісту:

"б) на вимогу оператора ринку письмово інформувати його про порядок оскарження прийнятих (виданих) ними рішень, приписів, дій та бездіяльності";

7) у статті 19:

а) абзац шостий частини другої після слів "пестицидів та забруднюючих речовин" доповнити словами "визначення мікробіологічних критеріїв та протимікробної резистентності";

б) абзац дев'ятий частини третьої викласти в такій редакції:

"Одна і та сама особа не може здійснювати аудит на одній і тій самій потужності більше двох разів поспіль";

в) абзац п'ятий частини четвертої доповнити словом "простежуваності";

8) у статті 21:

а) у частині третій:

у пункті 13 слово "стандартизації" виключити;

абзаци п'ятнадцятий – вісімнадцятий виключити;

б) частини четверту і сьому викласти в такій редакції:

"4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів та у сфері ветеринарної медицини, затверджує:

1) правила інтерпретації результатів лабораторних досліджень (випробувань);

2) критерії ефективності та параметри лабораторних досліджень (випробувань), похибки відповідних вимірювань, а також вимоги до процедур валідації методів (методик) лабораторних досліджень (випробувань) за зверненням компетентного органу, акредитованих лабораторій, операторів ринку та їх громадських об'єднань, а також за власною ініціативою;

3) методи (методики) відбору зразків та лабораторних досліджень (випробувань)";

"7. Відбір зразків здійснюється в межах граничних норм, встановлених відповідними нормативно-правовими актами або національними стандартами України. Вартість зразків, відібраних для здійснення державного контролю, державою не відшкодовується";

в) у частині дванадцятій слова "в якій зазначає уповноважену референс-лабораторію" замінити словами "в якій зазначає уповноважену лабораторію";

г) частини п'ятнадцяту і сімнадцяту викласти в такій редакції:

"15. Витрати, пов'язані з проведенням арбітражного лабораторного дослідження (випробування), несе оператор ринку";

"17. Компетентний орган невідкладно призначає позапланову перевірку уповноваженої лабораторії, якщо результати проведеного нею основного лабораторного дослідження (випробування) не підтверджені за результатами арбітражного лабораторного дослідження (випробування). До завершення такої перевірки та усунення виявлених невідповідностей уповноважена лабораторія не має права проводити лабораторні дослідження (випробування) для здійснення державного контролю в частині певних видів (напрямів) лабораторних досліджень (випробувань), за якими виявлено невідповідності";

9) у статті 22:

а) частину другу викласти в такій редакції:

"2. Акредитована лабораторія, референс-лабораторія може бути уповноважена на проведення лабораторних досліджень (випробувань) для цілей державного контролю за одним або кількома напрямками лабораторних досліджень (випробувань)";

б) частину третю доповнити словами "із застосуванням інформаційно-комунікаційної системи компетентного органу";

10) у частині першій статті 33, частині третій статті 34 слово "інформаційно-телекомунікаційної" замінити словом "інформаційно-комунікаційної";

11) статтю 38 викласти в такій редакції:

"Стаття 38. Державний контроль живих двостулкових моллюсків, живих голкошкірих, живих кишковопорожнинних та живих морських черевоногих

1. З метою організації державного контролю компетентний орган встановлює місцезнаходження та кордони територій виробництва і територій повторного заселення живих двостулкових моллюсків, а також здійснює класифікацію відповідних територій.

2. Компетентний орган здійснює класифікацію територій виробництва і територій повторного заселення живих двостулкових моллюсків, з яких дозволяється збирання живих двостулкових моллюсків, шляхом присвоєння їм класів "А", "В" або "С" залежно від рівня забруднення.

3. Компетентний орган приймає рішення щодо класифікації територій виробництва і територій повторного заселення живих двостулкових моллюсків після їх санітарного обстеження.

4. З урахуванням результатів санітарного обстеження компетентний орган регулярно здійснює моніторинг територій виробництва і територій повторного заселення живих двостулкових моллюсків.

5. Компетентний орган веде перелік класифікованих територій виробництва і територій повторного заселення живих двостулкових моллюсків та забезпечує відкритий доступ до інформації про зміни місцезнаходження, кордонів, класів відповідних територій, а також інші зміни в діяльності відповідних потужностей (операторів ринку).

6. Дія положень частин першої – п'ятої цієї статті поширюється на живих голкошкірих, живих кишковопорожнинних та живих морських черевоногих, крім живих морських черевоногих, що не є фільтраторами, та живих голкошкірих, що не є фільтраторами.

7. Вимоги до виробництва та обігу живих двостулкових молюсків, живих голкошкірих, живих кишковопорожнинних та живих морських черевоногих, вимоги до класифікації територій виробництва і територій повторного заселення живих двостулкових молюсків, а також вимоги до санітарного обстеження, моніторингу та ведення переліку відповідних територій затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів та у сфері ветеринарної медицини";

12) у статті 40:

а) у частині першій слова "державному контролю, що здійснюється" замінити словами "огляду з періодичністю не менше одного разу на місяць та за необхідності проведенню діагностичних заходів, що здійснюються";

б) частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Оператор ринку зобов'язаний розробити та впровадити процедури періодичної перевірки сирого молока для визначення рівня загального бактеріологічного забруднення та кількості соматичних клітин.

Зразки сирого молока підлягають дослідженню (випробуванню) в уповноваженій лабораторії, яке проводиться за рахунок оператора ринку.

Уповноважена лабораторія повідомляє оператора ринку та компетентний орган про результати лабораторних досліджень (випробувань) із застосуванням інформаційно-комунікаційної системи компетентного органу.

Компетентний орган здійснює моніторинг впровадження процедур періодичної перевірки сирого молока та результатів лабораторних досліджень (випробувань). Якщо за результатами такої перевірки виявляється невідповідність, оператор ринку має негайно вжити коригувальних заходів з метою виправлення ситуації. Якщо протягом трьох місяців з дати першого повідомлення про невідповідність за показниками рівня загального бактеріологічного забруднення та/або кількості соматичних клітин зазначену невідповідність не усунуто, відправлення сирого молока з відповідного господарства забороняється. Така заборона застосовується до моменту надання оператором ринку компетентному органу підтвердження усунення невідповідності";

13) у статті 41:

а) частину шосту викласти в такій редакції:

"6. Вантаж із продуктами приймається до перевірки державним ветеринарним інспектором, якщо оператор ринку або особа, відповідальна за вантаж, надіслала за 24 години до фактичного прибуття вантажу на відповідний призначений прикордонний інспекційний пост повідомлення в електронній або паперовій формі про надходження вантажу, яке містить усю

необхідну інформацію (опис продуктів у вантажі, копії міжнародного сертифіката та інших документів, які вимагаються згідно із законом, орієнтовний час прибуття вантажу на призначений прикордонний інспекційний пост), або відповідну заповнену частину загального ветеринарного документа на ввезення.

Порушення строку надсилання повідомлення, передбаченого абзацом першим цієї частини, є підставою для відтермінування державним ветеринарним інспектором початку здійснення відповідних перевірок до 24 годин з моменту отримання відповідним призначеним прикордонним інспекційним постом відповідного повідомлення";

б) доповнити частиною дванадцятою такого змісту:

"12. Оператори ринку – резиденти України, які ввозять (пересилають) на митну територію України вантажі з продуктами, повинні мати експлуатаційний дозвіл та/або документ про державну реєстрацію потужності";

14) частину третю статті 42 доповнити пунктом 4 такого змісту:

"4) перевіряє наявність експлуатаційного дозволу та/або документа про державну реєстрацію потужності оператора ринку у випадках, передбачених частиною дванадцятою статті 41 цього Закону";

15) у частині другій статті 46:

у пункті 11 слово "інформаційно-телекомунікаційну" замінити словом "інформаційно-комунікаційну";

пункт 12 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Мінімальні вимоги до призначених прикордонних інспекційних постів, включаючи інспекційні центри, а також вимоги до формату, категорій і аббревіатур для цілей включення прикордонних інспекційних постів до переліку призначених затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів та у сфері ветеринарної медицини";

16) у статті 47:

а) у частинах першій – третій слово "інформаційно-телекомунікаційної" замінити словом "інформаційно-комунікаційної";

б) частину четверту виключити;

17) у статті 48:

а) у пункті 2 частини третьої слово "країни-експортера" виключити;

б) у частинах четвертій і восьмій слово "інформаційно-телекомунікаційної" замінити словом "інформаційно-комунікаційної";

18) у частинах другій і третій статті 51 слово "інформаційно-телекомунікаційної" замінити словом "інформаційно-комунікаційної";

19) у статті 54:

а) у частині першій слово "інформаційно-телекомунікаційної" замінити словом "інформаційно-комунікаційної";

б) у пункті 2 частини другої слово "сьомої" замінити словом "дев'ятої";

20) у статті 65:

а) у частині першій:

в абзаці першому пункту 1 слова "якщо це створює загрозу для життя та/або здоров'я людини або тварини" виключити;

доповнити пунктом 25 такого змісту:

"25) невиконання обов'язку щодо письмового інформування компетентного органу, передбаченого частинами третьою і п'ятою статті 20 Закону України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів", –

тягне за собою накладення штрафу на юридичних осіб у розмірі п'яти мінімальних заробітних плат, на фізичних осіб – підприємців – у розмірі трьох мінімальних заробітних плат";

б) у частині другій цифри "2–4, 6, 8, 9, 11, 12, 16" замінити цифрами "2–4, 6¹, 8, 12, 16", а слова "протягом останніх трьох років, що передують вчиненню такого правопорушення" виключити;

в) доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Оператор ринку має право оскаржити припис щодо усунення виявлених порушень законодавства в адміністративному порядку або до суду протягом одного місяця з дня видання припису.

Адміністративне оскарження припису здійснюється відповідно до Закону України "Про адміністративну процедуру";

21) у статті 66:

а) частину сімнадцяту викласти в такій редакції:

"17. Потерпілий та особа, щодо якої винесено постанову у справі, мають право оскаржити її в адміністративному порядку, визначеному Законом України "Про адміністративну процедуру" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, або до суду в порядку, визначеному законом, протягом одного місяця з дня її винесення. Скарга на постанову у справі, подана в адміністративному порядку, залишається без розгляду у разі оскарження цієї постанови до суду";

б) частину двадцять першу виключити;

в) у частині двадцять другій слова "після закінчення одного місяця з дня залишення відповідної скарги без задоволення" замінити словами "через один місяць з дня прийняття рішення, зазначеного у частині двадцятій цієї статті, крім рішення про скасування постанови і закриття справи, яке набирає законної сили з моменту його проголошення";

г) у тексті слово "(досудового)" в усіх відмінках виключити;

22) у частині другій статті 67 слова "і оприлюднення на офіційному веб-сайті компетентного органу" виключити;

23) пункт 4¹ розділу X "Прикінцеві та перехідні положення" викласти в такій редакції:

"4¹. Установити, що рішення про визнання еквівалентності системи державного (офіційного) контролю (окремої частини такої системи) країни-експортера (об'єднання чи групи країн-експортерів) системі державного контролю (окремій частині такої системи) України, прийняті Україною до набрання чинності цим Законом, є чинними";

24) у тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів та у сфері ветеринарної медицини" у всіх відмінках замінити словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів та у сфері ветеринарної медицини" у відповідному відмінку.

13. У Законі України "Про безпечність та гігієну кормів" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 10, ст. 53 із наступними змінами):

1) у пункті 29 частини першої статті 1 слово "суміші" замінити словом "препарати";

2) частину першу статті 2 після слів "Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин" доповнити словами "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції";

3) статтю 3 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Сфера дії цього Закону не поширюється на маркування зовнішньої (групової) упаковки, якщо інше прямо не встановлено в цьому Законі";

4) пункт 1 частини першої статті 6 доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

"переліку категорій кормових матеріалів, які можуть бути зазначені замість окремих кормових матеріалів при маркуванні кормів для домашніх тварин";

5) у статті 10:

а) пункт 4 частини першої викласти в такій редакції:

"4) із використанням кормових добавок, не зареєстрованих в Україні та/або в Європейському Союзі";

б) пункт 4 частини третьої викласти в такій редакції:

"4) вироблених із використанням кормових добавок, не зареєстрованих в Україні та/або в Європейському Союзі";

б) у статті 14:

а) частини дев'яту і десяту викласти в такій редакції:

"9. За видачу експлуатаційного дозволу, поновлення його дії справляється плата (адміністративний збір), що зараховується до державного бюджету та становить 0,17 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому подано заяву про видачу або поновлення дії експлуатаційного дозволу.

Переоформлення експлуатаційного дозволу здійснюється безоплатно.

10. Видача експлуатаційного дозволу, поновлення його дії здійснюються протягом п'яти робочих днів після отримання територіальним органом компетентного органу підтвердження внесення відповідної плати (адміністративного збору)";

б) у частині шістнадцятій слова "центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини" замінити словами "компетентного органу";

7) у статті 16:

а) у частині третій:

у пункті 14 слова "підсилювачі гігієни" замінити словами "поліпшувачі гігієнічних умов";

доповнити пунктом 15 такого змісту:

"15) інші технологічні кормові добавки – речовини або мікроорганізми, додані до кормів з технологічною метою, які сприятливо впливають на властивості корму";

б) частину шосту доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

"3¹) стабілізатори фізіологічного стану – речовини або мікроорганізми, які при годуванні здорових тварин сприятливо впливають на їхній фізіологічний стан, у тому числі на стійкість до стресових факторів";

8) частини першу і другу статті 17 викласти в такій редакції:

"1. Дозволяється ввезення (пересилання) на митну територію України кормових добавок, використання їх для виробництва кормів, здійснення обігу кормових добавок, а також ввезення (пересилання) на митну територію

України та обіг кормів, вироблених з використанням кормових добавок, якщо такі кормові добавки зареєстровані (дозволені до використання) в Україні та/або в Європейському Союзі.

Положення цієї частини застосовуються з урахуванням положень, передбачених частинами другою та третьою цієї статті.

2. Введення в обіг зоотехнічних кормових добавок, кокцидіостатиків та гістомоностатиків, а також кормових добавок, які складаються, містять чи вироблені з використанням генетично модифікованих організмів, дозволяється виключно власникам реєстрації (їх правонаступникам, уповноваженим ними особам) таких кормових добавок.

Дозволяється введення в обіг кормових добавок, які складаються, містять чи вироблені з використанням генетично модифікованих організмів, без державної реєстрації генетично модифікованих організмів, передбаченої законом, якщо загальний кількісний вміст генетично модифікованих організмів у кормовій добавці не перевищує 0,1 відсотка і є випадковим або технічно неминучим. У такому разі маркування, передбачене статтею 31 цього Закону, не вимагається";

9) у статті 18:

а) у пункті 1 частини третьої слово "та" замінити словами "та/або";

б) пункт 4 частини четвертої доповнити реченням такого змісту: "Зазначені результати можуть бути викладені українською та/або англійською мовою на вибір заявника";

в) частину тринадцяту викласти в такій редакції:

"13. У разі здійснення державної реєстрації зоотехнічних кормових добавок, кокцидіостатиків та гістомоностатиків, а також кормових добавок, які складаються, містять чи вироблені з використанням генетично модифікованих організмів, у рішенні компетентного органу про державну реєстрацію відповідної кормової добавки та в Державному реєстрі кормових добавок обов'язково зазначаються найменування та адреса власника реєстрації";

10) у статті 23:

а) в абзацах першому і другому частини першої слово "Маркування" замінити словами "Обов'язкове маркування";

б) частину дев'яту викласти в такій редакції:

"9. Відомості, передбачені пунктами 2, 3, 6 і 7 частини третьої цієї статті, щодо фасованих (запакованих) кормів для домашніх тварин, що реалізуються кількома одиницями упаковок, які поміщені в зовнішню (групову) упаковку, можуть наноситися на цю зовнішню (групову) упаковку, а не на кожен одиницю упаковки окремо, за умови що загальна маса цих одиниць не перевищує 10 кілограмів";

11) частину першу статті 25 викласти в такій редакції:

"1. З метою уніфікації назв кормових матеріалів та забезпечення доступу до інформації про їхні властивості центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, формує та веде Державний каталог кормових матеріалів шляхом затвердження відповідних рішень у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України";

12) у статті 26:

а) у пункті 3 частини першої слова "кормової суміші, номер" замінити словами "кормової суміші, та/або номер";

б) частину сьому викласти в такій редакції:

"7. Відомості, передбачені пунктами 2, 3, 5 і 6 частини першої цієї статті, щодо фасованих (запакованих) кормових сумішей для домашніх тварин, що реалізуються кількома одиницями упаковок, які поміщені в зовнішню (групову) упаковку, можуть наноситися на цю зовнішню (групову) упаковку, а не на кожен одиницю упаковки окремо, за умови що загальна маса цих одиниць не перевищує 10 кілограмів";

13) частину першу статті 28 викласти в такій редакції:

"1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, формує та веде Державний реєстр тверджень про властивості кормів, призначених для особливих поживних цілей, шляхом затвердження відповідних рішень у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України";

14) статтю 29 доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

"2. У маркуванні кормів для домашніх тварин словосполучення "сирий протеїн" може замінятися словом "протеїн", словосполучення "сирий жир" – словом "жир", словосполучення "сира зола" – словосполученнями "неорганічна речовина" або "залишок після спалювання", за умови існування відповідних методів (методик) лабораторних досліджень (випробувань).

3. У маркуванні кормів для домашніх тварин можуть зазначатися назви кормових добавок та/або їхні ідентифікаційні номери, присвоєні відповідно до законодавства України або Європейського Союзу";

15) статтю 48 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Дозволяється ввезення (пересилання) на митну територію України, введення в обіг та обіг фасованих (запакованих) кормів, вироблених з використанням кормових добавок, зареєстрованих (дозволених) у Європейському Союзі, на потужностях, розташованих у державах – членах Європейського Союзу, які мають право виробляти корми (є зареєстрованими) у Європейському Союзі і внесені до відповідних реєстрів потужностей, ухвалених Європейською Комісією та/або державою – членом Європейського

Союзу, що підтверджено номерами ухвалення (еврономерами тощо), або з інших країн, за умови що потужності в таких інших країнах мають дозвіл на ввезення зазначених кормів до Європейського Союзу, а також реєстрацію, ідентичну реєстрації потужностей, розташованих у державах – членах Європейського Союзу";

16) у тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини" у всіх відмінках замінити словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини" у відповідному відмінку.

14. У Законі України "Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 36, ст. 275):

1) у частині третій статті 34 слова "Переліку речовин (інгредієнтів, компонентів), які дозволяється використовувати у процесі органічного виробництва та які дозволені до використання в гранично допустимих кількостях" замінити словами "переліку інгредієнтів";

2) абзац другий частини другої статті 38 викласти в такій редакції:

"інспектування на ринку продукції, маркування якої містить написи або позначення "органічний", "біодинамічний", "біологічний", "екологічний", "органік" та/або будь-які похідні від них, у тому числі слова з префіксами "біо", "еко".

15. У Законі України "Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів" (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 7, ст. 41 із наступними змінами):

1) у статті 1:

а) у частині першій:

доповнити пунктами 15¹ і 15² такого змісту:

"15¹) натуральна ароматична речовина – ароматична речовина, отримана внаслідок відповідних фізичних, ферментативних чи мікробіологічних процесів із рослинного, тваринного чи мікробіологічного матеріалу у сирому вигляді або після процесу обробки, призначена для споживання людиною шляхом одного або декількох традиційних процесів обробки харчових продуктів, які затверджені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Натуральні ароматичні речовини відповідають речовинам, які природним чином присутні або були виявлені у природі;

15²) найбільша поверхня упаковки або тари – площа поверхні залежно від форми упаковки або тари:

для прямокутних – сторона, що має найбільшу площу;

для циліндричних або у формі пляшки – площа поверхні, крім верхівки, дна, фланців, ручок, горловини;

для сферичних – площа поверхні, крім дна, ручок, горловини";

у пункті 22 слова "одна з речовин (білки, вуглеводи, жири, харчові волокна, натрій, вітаміни, мінеральні речовини), наведених" замінити словами "білки, вуглеводи, жири, харчові волокна, натрій, а також вітаміни і мінеральні речовини, наведені";

б) частину другу викласти в такій редакції:

"2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у таких значеннях:

термін "технічний регламент" – у значенні, наведеному в Законі України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності";

термін "країна походження" – у значенні, наведеному в Митному кодексі України;

термін "національний стандарт" – у значенні, наведеному в Законі України "Про стандартизацію";

терміни "молоко сире", "молочна сировина", "молочні продукти", "традиційні молочні продукти" – у значеннях, наведених у Законі України "Про молоко та молочні продукти";

терміни "м'ясо", "м'ясний напівфабрикат", "м'ясні продукти", "м'ясо механічного обвалювання", "м'ясо свіже", "рибні продукти" – у значеннях, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів";

2) частини третю і четверту статті 3 викласти в такій редакції:

"3. Закони України та інші акти законодавства, які містять положення щодо надання споживачам інформації про харчові продукти, повинні передбачати окремий перехідний період, який починається з дня набрання чинності відповідним актом, а якщо передбачено введення його в дію – з дня введення акта в дію, та не може становити менше 36 місяців. Незалежно від того, чи встановлено такий перехідний період в актах, протягом окремого перехідного періоду харчові продукти, що відповідали вимогам законодавства щодо надання споживачам інформації про харчові продукти, яке діяло до набрання чинності відповідним актом, але не відповідають вимогам цього акта, можуть вироблятися та/або вводитися в обіг протягом трьох років з дня набрання чинності цим актом, а якщо передбачено введення його в дію – з дня введення акта в дію. Такі харчові продукти можуть перебувати в обігу до настання кінцевої дати споживання або закінчення строку придатності. Дія положень цієї частини не поширюється у випадках, якщо запровадження нових або зміна існуючих вимог щодо надання інформації про харчові продукти необхідні для усунення або зменшення науково доведеного ризику для здоров'я людини.

4. Оператори ринку мають право застосовувати нові або змінені вимоги щодо надання споживачам інформації про харчові продукти, що встановлюються нормативно-правовими актами, з дня набрання ними чинності або з дня введення їх у дію";

3) частину першу статті 4 викласти в такій редакції:

"1. Харчові продукти, призначені для кінцевих споживачів або закладів громадського харчування, повинні супроводжуватися інформацією про харчові продукти відповідно до вимог цього Закону";

4) у статті 6¹:

а) у частині шостій:

в абзаці першому слова "частиною третьою" замінити словами "частинами першою – третьою";

абзац другий пункту 4 викласти в такій редакції:

"кількість компонентів білка, вуглеводів або жирів";

б) у пункті 1 частини сьомої та у частині восьмій слово "міліграмів" замінити словом "мілілітрів";

5) у частині першій статті 10 слово "Інформація" замінити словами "Обов'язкова інформація";

б) у підпункті "б" пункту 5 частини першої статті 18 слова "крім винограду та напоїв, вироблених" замінити словами "(крім винограду) та напої, вироблені";

7) у статті 20:

а) частину другу викласти в такій редакції:

"2. У разі якщо зазначені країна походження або місце походження харчового продукту не збігаються з країною походження або місцем походження основного інгредієнта, необхідно вказати:

1) країну походження або місце походження основного інгредієнта; або

2) зазначення, що країна походження або місце походження основного інгредієнта відрізняється від країни походження або місця походження харчового продукту";

б) у частині третій слова "формує та забезпечує реалізацію державної політики" замінити словами "забезпечує формування та реалізує державну політику";

8) пункт 2 частини п'ятої статті 24 викласти в такій редакції:

"2) за зверненням заінтересованих осіб – на основі наукового обґрунтування та/або відповідних положень законодавства Європейського Союзу перевідні коефіцієнти для визначення вмісту вітамінів і мінеральних речовин у харчових продуктах";

9) у частині п'ятій статті 25 слова і цифри "Середня референсна величина добового споживання для осіб старше 18 років (8400 кДж/2000 ккал)" замінити словами і цифрами "Референсна величина споживання для дорослих становить 8400 кДж/2000 ккал";

10) у статті 26:

а) у частині другій цифри "23" та "25" замінити відповідно цифрами "25" та "23";

б) у частині третій слово "обчислюється" замінити словом "зазначається";

11) у статті 27¹:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 27¹. Позначення, що ідентифікує партію або лот, до якої (якого) належить харчовий продукт";

частини першу і четверту викласти в такій редакції:

"1. Харчовий продукт може бути введений в обіг та перебувати в обігу лише у разі, якщо він супроводжується позначенням, що ідентифікує партію або лот, до якої (якого) належить такий харчовий продукт";

"4. За визначення і нанесення/зазначення позначення, передбаченого частиною першою цієї статті, несуть відповідальність оператори ринку, визначені частиною третьою цієї статті";

12) статтю 28 викласти в такій редакції:

"Стаття 28. Основні вимоги до інформації про харчові продукти, що надається в добровільному порядку

1. Інформація про харчові продукти, що надається в добровільному порядку:

- 1) не повинна вводити споживачів в оману;
- 2) не повинна бути незрозумілою чи заплутаною для споживача;
- 3) за потреби має ґрунтуватися на відповідних наукових даних.

2. Інгредієнт харчового продукту може називатися натуральним, якщо він відповідає всім таким вимогам:

1) вироблений лише з рослин, водоростей, грибів, харчових продуктів тваринного походження, мікроорганізмів, води природної мінеральної, морських мінеральних відкладень, морської води;

2) вироблений виключно із застосуванням одного або декількох процесів, передбачених частиною третьою цієї статті.

3. До процесів, передбачених пунктом 2 частини другої цієї статті, із застосуванням яких здійснюється виробництво натуральних харчових інгредієнтів, натуральних харчових продуктів та/або їх окремих видів, належать:

1) фізичний (у тому числі екструзія, пастеризація, стерилізація), мікробіологічний, ферментативний. Ферментативний та мікробіологічний процеси заборонено використовувати для виробництва речовин, які не зустрічаються в природі;

2) використання та/або додавання води питної;

3) видалення одного або декількох компонентів;

4) коригування рівня рН.

4. Складний інгредієнт може називатися натуральним, за умови відповідності кожного його інгредієнта вимогам, передбаченим частинами другою і третьою цієї статті.

5. Якщо всі інгредієнти харчового продукту відповідають вимогам, передбаченим частинами другою і четвертою цієї статті, у назві такого продукту може міститися зазначення "виготовлений з натуральних інгредієнтів" або інші похідні від нього.

6. Харчовий продукт може називатися натуральним, якщо він відповідає всім таким критеріям:

1) всі інгредієнти харчового продукту відповідають вимогам, передбаченим частинами другою і четвертою цієї статті;

2) харчовий продукт вироблений виключно із застосуванням одного або декількох процесів, передбачених частиною третьою цієї статті;

3) процеси, із застосуванням яких вироблено харчовий продукт, істотно не змінюють початковий фізичний, хімічний чи біологічний стан інгредієнтів.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, затверджує за зверненням заінтересованих осіб (на основі наукового обґрунтування та/або відповідних положень законодавства Європейського Союзу, документів відповідних міжнародних організацій) вимоги до процесів, із застосуванням яких здійснюється виробництво натуральних харчових інгредієнтів, натуральних харчових продуктів та/або їх окремих видів.

8. Інші вимоги до натуральних харчових продуктів, що застосовуються без урахування вимог, передбачених частинами другою – сьомою цієї статті, встановлюються законодавством щодо надання споживачам інформації про харчові продукти.

9. У маркуванні харчового продукту або інгредієнта може використовуватися слово "вегетаріанський" або його похідні та/або міститися

зазначення, що харчовий продукт або інгредієнт призначений для ово-лакто-вегетаріанців, якщо відповідає всім таким критеріям:

1) є харчовим продуктом, на жодній стадії виробництва якого не використовувалися інгредієнти тваринного походження, крім таких інгредієнтів чи похідних із них:

молоко, молочні продукти, молозиво;

яйця чи яечні продукти, отримані від живих тварин;

мед чи продукти бджільництва (прополіс, бджолиний віск тощо);

продукти, отримані з вовни живих тварин (ланолін тощо);

2) на всіх етапах виробництва та обігу вживалися всі необхідні заходи для уникнення наявності речовин, які не споживаються ово-лакто-вегетаріанцями, крім випадків ненавмисного потрапляння таких речовин;

3) операторами ринку харчових продуктів та/або особами, що діють за їхнім дорученням, не проводилися на тваринах будь-які дослідження харчового продукту або інгредієнта.

10. Складний інгредієнт може називатися таким, що призначений для ово-лакто-вегетаріанців, за умови відповідності кожного його інгредієнта критеріям, визначеним частиною дев'ятою цієї статті.

11. У маркуванні харчового продукту або інгредієнта може використовуватися слово "вегетаріанський" або його похідні та/або міститися зазначення, що харчовий продукт або інгредієнт призначений для ово-вегетаріанців, якщо він відповідає всім таким критеріям:

1) є харчовим продуктом, на жодній стадії виробництва якого не використовувалися інгредієнти тваринного походження, крім таких інгредієнтів чи похідних із них:

яйця чи яечні продукти, отримані від живих тварин;

мед чи продукти бджільництва (прополіс, бджолиний віск тощо);

продукти, отримані з вовни живих тварин (ланолін тощо);

2) на всіх етапах виробництва та обігу вживалися всі необхідні заходи для уникнення наявності речовин, які не споживаються ово-вегетаріанцями, крім випадків ненавмисного потрапляння таких речовин;

3) операторами ринку харчових продуктів та/або особами, що діють за їхнім дорученням, не проводилися на тваринах будь-які дослідження харчового продукту або інгредієнта.

12. Складний інгредієнт може називатися таким, що призначений для ово-вегетаріанців, за умови відповідності кожного його інгредієнта критеріям, визначеним частиною одинадцятю цієї статті.

13. У маркуванні харчового продукту або інгредієнта може використовуватися слово "вегетаріанський" або його похідні та/або міститися зазначення, що харчовий продукт або інгредієнт призначені для лакто-вегетаріанців, якщо він відповідає всім таким критеріям:

1) є харчовим продуктом, на жодній стадії виробництва якого не використовувалися інгредієнти тваринного походження, крім таких інгредієнтів чи похідних із них:

молоко, молочні продукти, молозиво;

мед чи продукти бджільництва (прополіс, бджолиний віск тощо);

продукти, отримані з вовни живих тварин (ланолін тощо);

2) на всіх етапах виробництва та обігу вживалися всі необхідні заходи для уникнення наявності речовин, які не споживаються лакто-вегетаріанцями, крім випадків ненавмисного потрапляння таких речовин;

3) операторами ринку харчових продуктів та/або особами, що діють за їхнім дорученням, не проводилися на тваринах будь-які дослідження харчового продукту або інгредієнта.

14. Складний інгредієнт може називатися таким, що призначений для лакто-вегетаріанців, за умови відповідності кожного його інгредієнта критеріям, визначеним частиною тринадцятою цієї статті.

15. У маркуванні харчового продукту або інгредієнта може використовуватися слово "веганський" або його похідні та/або міститися зазначення, що харчовий продукт або інгредієнт призначені для веганців, якщо він відповідає всім таким критеріям:

1) є харчовим продуктом, на жодній стадії виробництва якого не використовувалися інгредієнти тваринного походження;

2) на всіх етапах виробництва та обігу вживалися всі необхідні заходи для уникнення наявності речовин, які не споживаються веганцями, крім випадків ненавмисного потрапляння таких речовин;

3) операторами ринку харчових продуктів та/або особами, що діють за їхнім дорученням, не проводилися на тваринах будь-які дослідження харчового продукту або інгредієнта.

16. Складний інгредієнт може називатися "веганським" або таким, що може споживатися веганцями, за умови відповідності кожного його інгредієнта критеріям, визначеним частиною п'ятнадцятою цієї статті.

17. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, затверджує вимоги до такої інформації про харчові продукти, рішення про надання якої та порядок надання якої приймається оператором ринку харчових продуктів, відповідальним за інформацію про харчовий продукт, у добровільному порядку:

1) інформація про можливу або випадкову присутність у харчових продуктах речовин або продуктів, що спричиняють алергічні реакції або непереносимість;

2) за зверненням заінтересованих осіб (на основі наукового обґрунтування та/або відповідних положень законодавства Європейського Союзу, документів відповідних міжнародних організацій) – інформація, пов'язана з придатністю харчового продукту для споживання вегетаріанцями та веганцями;

3) значення і зазначення референсних величин споживання додатково до референсних величин споживання, наведених у додатку № 9 до цього Закону;

4) за зверненням заінтересованих осіб (на основі наукового обґрунтування та/або відповідних положень законодавства Європейського Союзу, документів відповідних міжнародних організацій) – перевідні коефіцієнти для обчислення енергетичної цінності додатково до наведених у додатку № 10 до цього Закону;

5) твердження про зниження ризику захворювання, твердження про користь для здоров'я, твердження про поживну цінність.

18. Інформація про харчові продукти, що надається в добровільному порядку, не повинна зазначатися у спосіб, що зменшує площу поверхні для надання обов'язкової інформації про харчові продукти.

19. Слово "ремісничий" та будь-які похідні від нього можуть використовуватися лише в інформації про ремісничі харчові продукти";

13) у пункті 8 додатка № 1 до цього Закону слово "грецький" замінити словами "волоський (грецький)";

14) у розділі I додатка № 9 до цього Закону:

а) назву викласти в такій редакції:

"I. РЕФЕРЕНСНІ ВЕЛИЧИНИ СПОЖИВАННЯ ВІТАМІНІВ ТА МІНЕРАЛЬНИХ РЕЧОВИН ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ (ОСІБ СТАРШЕ 18 РОКІВ)";

б) у пункті 1 слова "Рибофлавін (мг)" та "Ніоцин (мг)" замінити відповідно словами "Рибофлавін (мг)" та "Ніацин (мг)";

в) доповнити приміткою такого змісту:

"Примітка. За зверненням заінтересованих осіб (на основі наукового обґрунтування та/або відповідних положень законодавства Європейського Союзу) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, може затверджувати додаткові до визначених у цьому Додатку референсні величини (добові потреби) енергетичної цінності та поживних речовин для визначених груп (верств) населення".

16. У Законі України "Про ветеринарну медицину" від 4 лютого 2021 року № 1206–ІХ (із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

а) пункт 9 викласти в такій редакції:

"9) благополуччя тварин – стан забезпечення фізіологічних та етологічних потреб сільськогосподарських тварин шляхом створення належних умов для їх утримання та транспортування, включаючи систематичний догляд, належне годування, поїння та гуманне поводження з тваринами, що виключає страх, біль і страждання, у тому числі під час умертвіння, та забезпечує свободу прояву твариною типової для неї поведінки";

б) пункт 37 виключити;

2) абзац другий частини четвертої статті 49 викласти в такій редакції:

"Ветеринарні свідоцтва та ветеринарні паспорти на тварин видаються державними ветеринарними інспекторами, офіційними ветеринарними лікарями, ліцензованими ветеринарними лікарями та ветеринарними лікарями ліцензованого закладу ветеринарної медицини, уповноваженими на видачу таких свідоцтв та паспортів. Порядок надання повноваження ліцензованим ветеринарним лікарям та ветеринарним лікарям ліцензованого закладу ветеринарної медицини на видачу ветеринарних свідоцтв та ветеринарних паспортів на тварин затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини";

3) частину десяту статті 54 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Результати досліджень (випробувань), необхідних для державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів, надаються українською або англійською мовою";

4) частину другу статті 65 доповнити пунктом 9 такого змісту:

"9) інформація про особливості обігу та/або застосування ветеринарного лікарського засобу";

5) абзац дев'ятий пункту 2 частини першої статті 86 викласти в такій редакції:

"виплати фіксованих сум винагороди за знайдені трупи диких кабанів, що становлять загрозу розповсюдження захворювання на африканську чуму свиней, у розмірі та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України";

б) у пункті 10 розділу XV "Прикінцеві та перехідні положення":

підпункт 3 виключити;

у підпункті 6 слово і цифри "пункти 1–3, 54, 81" замінити словом і цифрами "пункт 81";

7) у тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері ветеринарної медицини" в усіх відмінках замінити словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини" у відповідному відмінку.

17. Пункт 2 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення державного регулювання у сфері поводження з пестицидами і агрохімікатами" від 16 листопада 2022 року № 2775–ІХ викласти в такій редакції:

"2. Установити, що пестициди і агрохімікати, введені в обіг до набрання чинності підпунктом 8 пункту 1 розділу I цього Закону, можуть перебувати в обігу до закінчення терміну їх придатності, за умови що їх упаковка та маркування відповідають вимогам законодавства, що діяло на момент введення в обіг таких пестицидів і агрохімікатів".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім:

пунктів 2, 6, абзаців п'ятого і шостого підпункту 1, підпункту 11 пункту 7, пункту 17 розділу I та пункту 6 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону;

абзаців першого – четвертого, сьомого, восьмого підпункту 1, підпунктів 2–6, абзаців першого, шостого, сьомого підпункту 7, підпункту 8, абзаців першого – третього, сьомого підпункту 9 та підпунктів 10, 12–14 пункту 7 розділу I цього Закону, які набирають чинності через один рік з дня опублікування цього Закону;

абзаців другого – п'ятого підпункту 7 та абзаців четвертого – шостого підпункту 9 пункту 7 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три роки з дня опублікування цього Закону;

абзаців восьмого – десятого підпункту 20 та підпункту 21 пункту 12 розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня набрання чинності Законом України "Про адміністративну процедуру";

підпункту 2 пункту 9 та пункту 16 розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня введення в дію Закону України "Про ветеринарну медицину" від 4 лютого 2021 року № 1206–ІХ.

2. Установити, що харчові продукти, що ввозилися на митну територію України або вироблялися в Україні до набрання чинності цим Законом, можуть ввозитися (пересилатися) на митну територію України або вироблятися в Україні без державної реєстрації, передбаченої Законом

України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів", якщо вони відповідають одночасно таким ознакам:

1) відповідали вимогам законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів, що було чинним до набрання чинності цим Законом;

2) відповідають визначенню термінів "новітній харчовий продукт" або "традиційний харчовий продукт з іншої країни", встановлених Законом України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів".

3. Установити, що корми, які відповідали вимогам законодавства про корми, що було чинним до набрання чинності цим Законом, можуть ввозитися на митну територію України та/або вироблятися в Україні протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом.

Корми, передбачені абзацом першим цього пункту, можуть перебувати в обігу до закінчення мінімального строку зберігання.

4. Установити, що харчові продукти, які відповідали вимогам законодавства щодо надання споживачам інформації про харчові продукти, що діяло до набрання чинності цим Законом, можуть ввозитися на митну територію України або вироблятися в Україні протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом.

Харчові продукти, передбачені абзацом першим цього пункту, можуть перебувати в обігу до настання кінцевої дати споживання, закінчення строку придатності, мінімального терміну придатності, дати "вжити до".

5. Установити, що до дня розміщення на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, державних реєстрів об'єктів дозволяється використання об'єктів санітарних заходів, зазначених в абзацах сьомому – одинадцятому підпункту 19 пункту 11 розділу I цього Закону, за умови що вони зареєстровані центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та/або зареєстровані чи визнані безпечними в Європейському Союзі.

6. Кабінету Міністрів України:

1) протягом одного року з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

забезпечити розроблення та затвердження нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити формування та відкритий, безоплатний доступ до державних реєстрів об'єктів, передбачених підпунктом 19 пункту 11 розділу I цього Закону, шляхом їх розміщення на своєму офіційному веб-сайті;

забезпечити створення Реєстру державних сертифікатів про наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання вимог законодавства про благополуччя тварин та його реєстрацію в Реєстрі публічних електронних реєстрів не пізніше одного року з дня набрання чинності цим Законом;

2) у 2024 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України

м. Київ
30 червня 2023 року
№ 3221-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ